

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

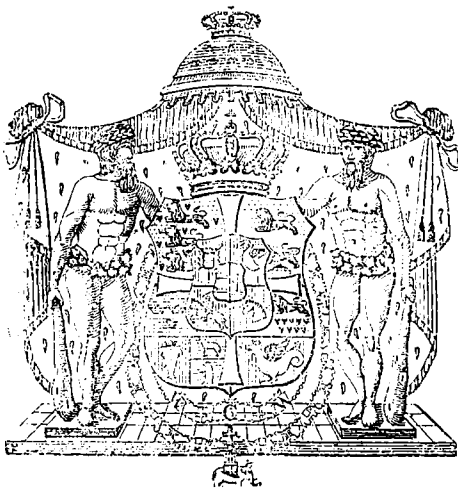
Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Almindelig borgerlig
Straffelov.

Kjøbenhavn, den 10de Februar 1866.

Trykt hos J. H. Schultz.

 i Christian den Niende,
af Guds Raade Konge til Danmark, de Benders og
Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn,
Ditmarsken, Rauenborg og Oldenburg,

Sjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke
stadsfæstet følgende Lov:

Forste Kapitel.

Indledende Bestemmelser.

§ 1.

Engen kan straffes efter denne Lov, medmindre han har gjort sig skyldig
i et Forhold, der gaaer ind under en af de i Loven givne Straffebestemmelser,
eller ganske maa sættes ved Siden af en i samme som Forbrydelse betegnet
Handling.

§ 2.

Loven er anvendelig paa alle i Kongeriget begaaede strafbare Handlinger
uden Hensyn til, hvor Gjerningsmanden horer hjemme.

§ 3.

Forbrydelser, der begaaes ombord i Fartøier, som ere hjemmehørende
i Kongeriget, blive ligeledes at straffe efter nærværende Lov, forsaavidt Far-
tøiet ikke befinder sig paa et under en anden Straffelovgivning hørende Sø-
territorium.

§ 4.

Derfom nogen her hjemmehørende Undersaat for at omgaae en her gjældende Forbudslov udenfor Kongerigets Grændser iværksætter den ved Loven under Straf forbudne Handling, skal han ansees, som om han havde begaaet den her i Landet.

§ 5.

Det er ligeledes en Overtrædelse af Kongerigets Straffelove, naar en her hjemmehørende Undersaat i Udlandet forbrøder sig mod den danske Stat ved Ferræderi eller Majestætsforbrydelse, eftergjør eller forfalster danske Penge, fornærmer nogen i fremmed Stat ansat dansk Embedsmand i hans Embede eller i andre Maader forbrøder sig mod det undersaatlige Trostabs- og Lydighedsforhold.

Det Samme gjælder og, naar en her ansat Embedsmand udenfor Kongeriget begaaer en Embedsforbrydelse, saa og naar nogen i den danske Stat hjemmehørende Undersaat ved Svig i Udførelsen af et betroet Hverv eller paa anden efter Kongerigets Love strafbar Maade under sit Ophold i Udlandet krænker nogen mod en i Kongeriget sig opholdende Person paadragen Forpligtelse.

§ 6.

Naar isvrigt nogen her hjemmehørende Undersaat i fremmed Stat har begaaet en Forbrydelse, skal Justitsministeriet være bemyndiget til her at lade ham tiltale, og den Skyldige bliver da at dømme efter denne Lov.

§ 7.

Tiltales Nogen her for en Forbrydelse, og det oplyses, at han for samme har været straffet i fremmed Stat, ville Domstolene have at tage Hensyn til den ham i Udlandet overgaaede Straf og ere efter Omstændighederne berettigede til at nedsette Straffen under den lovbestedte eller endog til ganske at lade samme bortfalde.

§ 8.

Med Hensyn til fremmede Magters Gesandtstaber, fremmede Krigsskibe og Troppesafdelinger samt de af fremmede her ansatte Embedsmænd begaaede Embedsforbrydelser komme Folkerettens almindelige Regler til Anvendelse.

Andet Kapitel.

Om Straffene.

§ 9.

De Straffe, som kunne idømmes efter denne Lov, ere: Livsstraf, Strafarbeide, Fængsel, Bøder og Fortabelse af Embede, Bestilling eller Valgret samt for Mandspersoner mellem 15 og 18 Aar Kottingsflag og for Børn Riis.

§ 10.

Livsstraf fuldbyrdes offentlig med Dye, hvorefter den Henrettedes Legeme begraves i Stilhed. Skulle flere udstaae Livsstraf, bør Ingen af dem overvære de Andres Henrettelse.

§ 11.

Strafarbeide er enten Tugthuusarbeide eller Forbedringshuusarbeide.

Tugthuusarbeide idømmes enten for Livstid eller paa visse Aar, ikke under 2 og ikke over 16 Aar; Forbedringshuusarbeide idømmes kun paa Tid, ikke under 8 Maaneder og ikke over 6 Aar; (jfr. dog §§ 63 og 64).

Begge Arter af Strafarbeide blive, forsaavidt Straffetiden er den samme, at ansee som svarende til hinanden.

§ 12.

I Tilfælde, hvor den for en Forbrydelse bestemte Straf skal nedsættes i et vist Forhold, bliver Livsstraf at regne lige med 24 Aars og livsvarigt Strafarbeide lige med 18 Aars Strafarbeide.

§ 13.

Strafarbejde udholdes i de dertil indrettede Strafanstalter overeensstemmende med de om disse givne Forskrifter.

Ordentligvis ville Personer, der dømmes til Forbedringshuusarbejde, have at udstaae Straffen ved Arbejde i Enkeltcelle og ved Ophold i samme Dag og Nat med en saadan Forkortelse af Straffetiden, at denne, naar Noget er dømt til 8 Maaneders Arbejde, nedsættes til 6 Maaneder, og naar Noget er dømt til Arbejde i længere Tid, nedsættes med en Trediedeel for de første 3 Aar og med Halvdelen for den paafølgende Tid. Dog skal Bestyrelsen for Strafanstalten med Justitsministeriets Billigelse være bemyndiget til at bestemme, at en til Forbedringshuusarbejde dømt Person skal udstaae Straffen i det Hele eller for en Deel ved Arbejde paa Fællesarbejdsstuer uden Forkortelse i Straffetiden, naar Selvfængselsstraffen af særegne Grunde ansees som skadelig for ham eller ibrigt som uhenigtsmæssig. Hensættes den Paa-gjældende ikkun i en Deel af den ham idømte Straffetid til Arbejde i Enkeltcelle, indtræder Forkortelse af Straffetiden kun i Forhold til den Tid, hvori han uafbrudt har hensiddet i Enkeltcelle i 60 Dage eller derover, og beregnes særligt for hvert sammenhængende Tidsrum, hvori dette har været Tilfældet, overeensstemmende med ovenstaaende Regel. Den Tid, hvori Noget har været hensat i Enkeltcelle som disciplinair Straf for Forseelser, begaaede i Strafanstalten, kommer ikke i Betragtning til Nedsættelse i Straffetiden.

§ 14.

Hvor en Straffebestemmelse giver Domstolene Valget imellem Tugthuusarbejde og Forbedringshuusarbejde, bør den sidste Straf anvendes, naar det ifølge den Skyldiges Alder, foregaaende Levnet og den af ham forøvede Forbrydelses Beskaffenhed findes antageligt, at Gensomheden og Afsondringen fra andre Straffanger vil kunne have en gavnlig Indflydelse paa ham, hvorimod Tugthuusstraf bliver at idømme de ældre eller mere forhærdede Forbrydere og navnlig dem, der tidligere have været straffede med saadan Straf eller med flereaarigt eller gjentaget Forbedringshuusarbejde.

§ 15.

Skal Nogen uden Afbrydelse udstaae flere ham ved forskjellige Domme ikjendte Straffe af Forbedringshuusarbeide, blive disse med Hensyn til Straffetidens Forkortelse ved Straffens Udtaaelse i Enkeltcelle at betragte som en Eenhed. Længere end 3½ Aar maa i Reglen Ingen hensættes i Cellefængsel, og bliver saaledes den Deel af den samlede Straffetid, der overstrider 6 Aar, at udstaae uden Forkortelse ved Arbeide paa Fællesarbejdsstue. Dog kan Bestyrelsen for Strafanstalten med Justitsministeriets Billigelse, naar den Paagjældende ønsker Saadant, og det ved Lægeerklaring oplyses, at Hensyn til hans Helbred ikke derfor er til Hinder, tillade, at han ogsaa udstaaer den tilbageværende Deel af Straffen i Enkeltcelle med Straffetidens Forkortelse til det Halve.

§ 16.

Naar en Udlænding, der ikke de 5 sidste Aar har havt stadigt Ophold i den danske Stat, har gjort sig skyldig til Strafarbeide, bliver han tillige at dømme til efter udstaaet Straffetid at bringes ud af Riget. Det Samme skal efter Omstændighederne, og navnlig efter Bestaaenheden af den begaaede Forbrydelse, kunne finde Sted, naar den Paagjældende findes at have gjort sig skyldig til Straf af Fængsel paa Band og Brød, og han tidligere, i eller udenfor Kongeriget, er straffet for Forbrydelser.

Udlændinge, som efter at være ifølge Dom udviste af Riget uden Tilladelse igjen begive sig ind i Landet, straffes med Fængsel eller med Forbedringshuusarbeide indtil 1 Aar, hvorefter de igjen blive at udvise af Riget.

Bed Udviisningen bliver den Paagjældende til Retsprotokollen at advare om Virkningerne af hans ulovlige Tilbagevenden.

§ 17.

Som Fængselsstraffe anvendes:

simpelt Fængsel,

Fængsel paa sædvanlig Fangekost,

Fængsel paa Vand og Brød,
Statsfængsel.

Al Fængselsstraf udstaaes i offentligt Fængsel overeensstemmende med Forskrifterne om Arrestvæsenet.

§ 18.

Simpelt Fængsel tilkjendes ikke i kortere Tid end 2 Dage og ikke i længere Tid end 2 Aar (jfr. dog § 63). Den Fængslede er i dette Tilfælde ikke indskrænket til sædvanlig Fangekost.

§ 19.

Fængsel paa sædvanlig Fangekost tilkjendes ikke under 2 Dage og ikke over 6 Maaneder. Den Fængslede er i dette Tilfælde indskrænket til den Kost, han overeensstemmende med Forskrifterne om Arrestvæsenet erholder.

§ 20.

Fængsel paa Vand og Brød tilkjendes ikke under 2 Dage og ikke over 30 Dage. Den Fængslede maa ikke nyde Andet end Vand og Brød og dertil Salt. Brugen af Røgtobak tilstedes ikke.

§ 21.

Personer under 18 Aar maae ei hendsømmes i Fængsel paa Vand og Brød, men straffes istedet derfor, forsaavidt de ere under 15 Aar, med simpelt Fængsel, ikke over 60 Dage, eller med Riis, og, forsaavidt de ere imellem 15 og 18 Aar, enten med Fængsel paa sædvanlig Fangekost i dobbelt saa lang Tid eller med Rottingflag.

§ 22.

Er Nogen dømt til Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage eller kortere Tid, bør Straffen fuldbyrdes uden Afbrydelse, men hvor Straffetiden er 2 eller flere Gange 5 Dage, gives der 2 Dages Mellemfrist efter den femte og den

tiende, 3 Dages Mellemfrist efter den femtende og den tyvende og 4 Dages Mellemfrist efter den femogtyvende Dag. Er Straffetiden 6 Dage, bør Straffen efter de 3 Dages Forløb afbrydes 1 Dag, men hvor den er 7, 8 eller 12 Dage, faaer den Skyldige, efter i 4 Dage at have udstaaet samme, den femte Dag fri.

Mellemfristerne kunne dog efter den Domsfældtes Ønske, og naar Lægen finder, at hans Sundhed ikke derved udsættes for Fare, forkortes, eller, hvor Straffetiden ei er over 8 Dage, aldeles bortfalde; saa kunne de og, naar Straffetiden er 3 eller flere Gange 5 Dage, efter den Domsfældtes Begjæring, hvis Lægen finder, at dertil er Grund, forlænges indtil 5 Dage.

I de Dage, hvori Straffen afbrydes, holdes den Paagjældende i Varetægtsfængsel, medmindre der habes Sikkerhed for hans Tilstedeblivelse, da han i saa Fald sættes paa fri Fod.

§ 23.

Personer, der paa den Tid, Straffens Fuldbyrkelse begynder, ere over 60 Aar, skulde istedetfor i Fængsel paa Vand og Brød hensættes i Fængsel paa sædvanlig Fængelkost i firdobbelt saa lang Tid som den, hvori de skulde have udstaaet hiin Straf. Dog hvis de selv foretrække at underkaste sig den dem idømte Straf af Fængsel paa Vand og Brød, skal dette være dem tilladt, naar Lægen finder, at deres Sundhed ikke derved udsættes for Fare.

Ogsaa i andre Tilfælde, hvor Nogen efter sin særegne Legemsbestaffenhed enten aldeles ikke kan udholde Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller dog ikke i den hele Tid, bliver Straffen at forvandle til Fængsel paa sædvanlig Fængelkost i firdobbelt saa lang Tid, hvilket ligeledes finder Anvendelse paa Fruentimmer, der ere frugtsommelige eller give Die, dog at disse i Tillæg til den sædvanlige Forpleining erholde det Halve af samme saavel i Brød som i Penge.

§ 24.

Skal Nogen paa samme Tid formedelst flere ham overgaaede Domme udstaae Fængsel paa Vand og Brød i længere Tid end 30 Dage, hensættes

han for den øvrige Tid i Fængsel paa sædvanlig Fangekost efter det i § 25 bestemte Forhold.

Naar Noget, der har hensiddet i Fængsel paa Vand og Brød, kort efter ifølge en ny Dom skal hensættes i lige Fængsel, bør Rægens Erklæring indhentes, om Straffen strax eller først efter et vist Mellemrum kan bringes til Anvendelse paa ham. Erklærer Rægen at den Paagjældende først efter længere Tids Forløb kan udstaae ny Straf af Fængsel paa Vand og Brød, bliver Straffen at forandre til Fængsel paa sædvanlig Fangekost.

§ 25.

Naar der i denne Lov forekommer Straf af Fængsel uden nærmere Betegnelse, have Domstolene Valget imellem de i §§ 18—24 omhandlede Arter af denne Straf. Er en Bestemmelse tilføjet om den laveste Grad, hvori Straf af simpelt Fængsel kan anvendes, gjælder en tilsvarende Begrændsning med Hensyn til de andre Arter af Fængselsstraf.

Til 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød svarer 4 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost og 6 Dages simpelt Fængsel.

§ 26.

Ved Anvendelsen af Fængselsstraf forstaaes ved en Dag et Døgn eller 24 Timer og ved en Maaned en Kalendermaaned. Det bliver derhos at iagttage, at Løsladelsen af Fængslet skeer til en til Indsættelsen svarende Tid.

§ 27.

Statsfængsel er enten paa en vis Tid, ikke under 6 Maaned og ikke over 10 Aar, eller for Livstid. Denne Straf udstaaes i særligt dertil indrettede Fængsler.

§ 28.

Statsfængsel og simpelt Fængsel i lige Tid ansees som svarende til hinanden. En Maaneds Strafarbejde regnes lige med 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød.

§ 29.

Regelmige Straffe ere to Slags: Rottingstraf og Niis.

Rottingstraf, som bestaaer i Slag af et Spanstrøv, $1\frac{1}{2}$ Tomme i Omkreds og ikke længere end $1\frac{1}{2}$ Alen, anvendes paa Mandspersoner mellem 15 og 18 Aar, forsaavidt de efter indhentet Lægeerklæring maae antages at kunne taale saadan Straf. Slagenes Antal, der ikke maa være under 10 og ikke over 25, bestemmes i Dommen.

Niis tildeles under Fogdens Opsyn Drengene mellem 10 og 15 Aar og Piger mellem 10 og 12 Aar, og bestemmes Slagenes Antal, der ikke maa være under 10 og ikke over 25, ligeledes i Dommen. For særdeles vanartige Børn kan Straffen fastsættes til 2 Gange 25 Slag Niis, fordeelte paa 2 Dage.

Paa Straffanger anvendes de i Lovene om Strafanstalterne fastsatte regelmige Straffe.

§ 30.

Bøder idømmes fra 1 indtil 2,000 Rd. og tilfalde Statskassen. Ere flere medskyldige i det samme Forhold, hvorfor Bødestraf skal anvendes, idømmes Bøden hver især af dem.

For det Tilfælde, at en Person, hvem en Bøde efter nærværende Lov er idømt, ikke fuldt betaler samme inden den foreskrevne Frist, træder istedetfor Bøden en i Dommen fastsat, efter den Skyldiges personlige Forhold og Sagens øvrige Omstændigheder nærmere bestemt Straf af simpelt Fængsel, dog ikke over 30 Dages Fængsel for hver 100 Rd.s Bøde. Naar den Dømte fremsætter Begjæring derom for Fogden, og hans Helbredstilstand ikke er til Hinder derfor, bliver det simple Fængsel at forandre til Fængsel paa Band og Brød i tilsvarende Tid.

Forsaavidt saadant Fængsel er idømt for kortere Tid end 12 Dage, kan det dog ikke ombyttes med Fængsel paa Band og Brød i kortere Tid end 2 Døgn. Naar simpelt Fængsel er idømt for længere Tid end 12 Dage i et Dageantal, hvori Tallet 6 ei gaaer op, bortfalder den overskydende Deel,

forsaavidt den er mindre end 3 Dage, men regnes lige med 1 Dags Fængsel paa Band og Brød, forsaavidt den udgjør 3 Dage eller derover.

§ 31.

Den Orden, hvori de almindelige Straffe følge efter hverandre, er: Livsstraf, Strafarbeide, Fængsel paa Band og Brød, Fængsel paa sædvanlig Fangekost, simpelt Fængsel og Bøder.

§ 32.

Hvor den i Loven foreskrevne Forhøielse eller Nedsættelse af en Straf ikke kan finde Sted indenfor de for den paagjældende Strafart fastsatte Grændser, bliver i første Tilfælde den nærmest høiere og i sidste Tilfælde den nærmest lavere Strafart at anvende (jvfr. § 63).

§ 33.

Er den, som har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, hvorfor Embeds- eller Bestillings-For tabelse er foreskrevet som Straf, paa den Tid, Dommen falder, ikke længere i Besiddelse af det Embede eller den Bestilling, hvori han forbrød sig, bliver han at straffe med Fængsel ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshuusarbeide, eller, hvis han senere har faaet andet Embede eller Bestilling, efter Omstændighederne med Fortabelse af samme.

Skal den i Loven bestemte Straf af Embeds- eller Bestillings-For tabelse nedsættes, blive ligeledes disse Straffe at ansee lige med Straf af Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller Forbedringshuusarbeide.

§ 34.

Gjenstande, der ere frembragte ved en Forbrydelse eller have været brugte eller bestemte til dennes Udførelse, kunne, naar det i det Offentliges Interesse findes nødvendigt, ved Dom konfiskeres. Ligeledes kan det ved Dom bestemmes, at det ved en Forbrydelse erhvervede Udbytte, hvorpaa Tugen kan gjøre retligt Krav, skal være forbrudt.

Tredie Kapitel.

Om Tilregnelighed, Nødværge og Nødstilfælde.

§ 35.

Handlinger, foretagne af Børn, som endnu ikke have opnaaet det 10de Aar, straffes ikke. Dog kan der, naar det findes fornødent, af det Offentlige anvendes Forbedrings- eller Sikkerhedsmidler mod saadanne Børn.

§ 36.

Den, som efter at have fyldt 10, men endnu ikke 15 Aar, begaaer en Forbrydelse, bliver ifkun at straffe, naar det efter Forbrydelsens Bestaaffenhed, saasom naar det er Drab, betydelig Bestaadigelse paa Legeme eller Helbred, Tyveri, Røveri eller Blodspaaettelse, eller ifølge den Paagjældendes Forstands-udvikling og Opdragelse maa antages at han har indseet Handlingens Strafbarhed, og derhos høiere Straf end Bøder eller simpelt Fængsel vilde have raamt ham, hvis han havde fyldt det 18de Aar. Straffen for Personer i den nævnte Alder maa ikke overstige Forbedringshuusarbeide i 2 Aar. Hvis isvrigt Forholdene og Omstændighederne gjøre det antageligt, at det paagjældende Barn ved andre Foranstaltninger kan rettes og forbedres, skal Justitsministeriet være bemyndiget til at frafalde Paataale, forsaavidt den laveste Grad af Straffen for samme Forbrydelse, begaaet af en Bøxen ikke er høiere end Forbedringshuusarbeide.

§ 37.

Begaaes en Forbrydelse af en Person imellem 15 og 18 Aars Alderen bliver den lovbestemte Straf at nedsaette, efter Omstændighederne indtil det Halve; dog kan for Personer i den nævnte Alder i intet Tilfælde høiere Straf anvendes end Strafarbeide i 8 Aar.

§ 38.

Straffrie ere Handlinger, som foretages af Personer, der ere affindige, eller hvis Forstandsevner ere enten saa mangelfuldt udviklede eller saa svækkede

og forstyrrede, at de ikke kunne antages at være sig Handlingens Strafbarhed bevidst, eller som i Gjerningens Dieblig manglede deres Bevidsthed.

Foraauidt der i saadan Anledning anlægges Sag, kan det i Dommen bestemmes, at der mod den Paagjældende skal træffes Sikkerhedsforanstaltninger, hvilke dog igjen ad Øvrighedsveien kunne ophæves, naar de efter indhentet Lægeerklæring ikke længer findes nødvendige.

§ 39.

En ringere Straf end den lovbestemte bliver at anvende paa Taaber eller andre Personer, der, om de end ikke mangle al Bevidsthed, dog paa Grund af særegne Tilstande, som have Indflydelse paa Villiens Frihed, ikke kunne antages i Gjerningens Dieblig at have været i Besiddelse af den Tilregnelighed, der findes hos voksne og sjælsunde Personer.

§ 40.

Handlinger, foretagne af Nødværge ere straffrie, naar og foraauidt de have været nødvendige for at modstaae eller afværge et paabegyndt eller overhængende uretmæssigt Angreb paa egen eller Andens Person, Ære eller Gods. Dog skal det kun til Forsvar for Liv, Helbred eller Belfærd være tilladt at anvende saadanne Forsvarsmidler, ved hvilke Angriberens Liv udsættes for øiensynlig Fare.

Har Noget overstredet Grændserne for det tilladte Nødværge, bliver det at afgjøre, om Gjerningen efter Omstændighederne kan tilregnes ham, eller om den paa Grund af den ved Stræk og Bestyrtelse fremkaldte Mangel paa Besindelse ikke kan tilregnes ham som strafbar. Kan Overstridelsen tilregnes ham, bliver Lovens almindelige Straf for den Angriberen tilføiede Skade dog ikke ubetinget at anvende, hvorimod en mindre efter Overstridelsens Grad lempet Straf kan idømmes.

§ 41.

Den, som for at redde sig eller Andre fra en overhængende Fare for Liv eller Helbred bemægtiger sig fremmed Eiendom eller derpaa gjør Skade,

skal ikke straffes for denne Handling, forsaavidt ingen anden Medningsmaade stod til hans Raadighed.

§ 42.

Ukyndighed om Straffeloven, den urigtige Formening, at den ved Loven forbudne Handling efter Samvittighedens eller Religionens Bud er tilladt eller endog befalet, eller omvendt at en lovbefalet Virksomhed af samme Grund er utilstedelig, saavel som Beskaffenheden af Gjerningsmandens Bevæggrund og Diemed udelukker ikke Anvendelse af Straf.

§ 43.

Uagtsonne Handlinger straffes ikke uden udtrykkelig Hjemmel i Straffeloven.

Fjerde Kapitel.

Forsøg paa Forbrydelser.

§ 44.

En Forbrydelse er ikke at ansee som fuldbyrdet, førend alt det er indtraadt, som ifølge Loven udkræves til samme, om end Gjerningsmanden har gjort Alt, hvad det var hans Hensigt at foretage til Udførelse af det forbryderiske Forsæt.

§ 45.

Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at fremme eller bevirke Fuldbyrnelsen af en Forbrydelse, bliver, naar denne ikke er fuldbyrdet, at straffe for Forsøg paa Forbrydelsen.

Straffen bortfalder imidlertid, hvis han af egen fri Villie og ikke paa Grund af Hindringer eller andre tilfældige Omstændigheder har opgivet sit forbryderiske Forsæt og derhos, forsaavidt han allerede havde iværksat Handlinger, som kunde bevirke Fuldbyrnelsen, har forhindret denne, eller, forsaavidt

han troede at have iværksat saadanne Handlinger, har truffet Foranstaltninger, som han antog for skikke til at forhindre Fuldbrydelsen.

Udgjøre de foretagne Handlinger selvstændige Forbrydelser, indtræder den for disse forskyldte Straf.

§ 46.

Naar ikke anderledes med Hensyn til enkelte Forbrydelser er bestemt, bliver Forsøg paa en Forbrydelse at straffe med en forholdsviis mildere Straf en den, Gjerningsmanden vilde have forskyldt, hvis Forbrydelsen var bleven fuldbrydet. Ved Bestemmelsen af Straffen, der ingensinde maa overstige tre Fjerdedele af den i Loven for Forbrydelsen foreskrevne Straf, bliver navnlig at tage Hensyn til, om Forsøget meer eller mindre nærmer sig Forbrydelsens Fuldbrydelse.

Femte Kapitel.

Om Deelagtighed i Forbrydelser.

§ 47.

Naar To eller Flere have deeltaget i Udførelsen af en Forbrydelse, bliver Enhver især at straffe som Gjerningsmand. En forholdsmaessig ringere Straf, ikke under Halvdelen af den laveste og ikke over tre Fjerdedele af den høieste for Forbrydelsen i Loven bestemte Straf, bliver dog at anvende, naar en Deeltager kun har ydet Hovedmanden en mindre væsentlig Bistand ved Iværksættelsen af dennes Forbrydelse.

§ 48.

En lignende mindre Straf kommer til Anvendelse paa Enhver, som før Udførelsen ved Raad eller Daad har ydet Gjerningsmanden Bistand til Forbrydelsen. Dog kan en saadan Medhjælperes Straf nedsættes til en Trediedeel af den ringeste Grad af den Straf, der i Loven er foreskrevet for den af Medhjælperen tilsigtede Forbrydelse.

§ 49.

Er Forbrydelsen ikke fuldbyrdet, komme de i §§ 47 og 48 foreftrevne Regler til Anvendelse faaledes, at Straffen bestemmes i Forhold til den ved Forsøg paa Forbrydelsen forskyldte Straf.

§ 50.

Har Nogen, efter allerede at have ydet Hjælp til en Forbrydelse, af egen Drift forebygget Udførelsen ved at bevæge Hovedmanden til at opgive den eller paa anden Maade, bliver han straffri. Har han forgjæves bestræbt sig for at hindre Forbrydelsen, kan Straffen nedsættes under den i § 48 foreftrevne Grændse.

§ 51.

Har Nogen, uden at have gjort sig skyldig til høiere Straf efter næste Paragraf, ved Løfter, Opmuntringer eller andre Forestillinger søgt at virke til Sværskættelsen af en Forbrydelse, t. Ex. ved at bestyrke et allerede fattet Forsæt eller fraraade dets Opgivelse, bliver hans Straf at bestemme efter de i §§ 48—50 givne Regler.

§ 52.

Den, der ved Løfter, Trusler eller andre Forestillinger har bestemt en Anden til at begaae en Forbrydelse, skal, dersom denne bliver fuldbyrdet, straffes, som om han selv var Gjerningsmand. Bliver Forbrydelsen ikke fuldbyrdet, straffes han, som om han havde gjort sig skyldig i et Forsøg paa Forbrydelsen. En forholdsmæssig mildere Straf indtræder, naar det ikke er lykkedes Anstifteren at bevæge den Anden til at beslutte Forbrydelsen.

§ 53.

Naar den, som har bestemt en Anden til at begaae en Forbrydelse, bevæger ham til at opgive den, bliver han straffri, og det Samme gjælder, naar Anstifteren vel ikke har kunnet bevæge den Anden til at opgive Sværk-

sættelsen, men dog paa anden Maade har forhindret Forbrydelsen. Har han ikke gjort dette Sidste, straffes han saaledes som i § 48 foreskrevet, dog at Straffen kan nedsættes, naar han har bestræbt sig for at forebygge Forbrydelsen.

Den, som har givet en Anden Tilsagn om at iværksætte en Forbrydelse, men endnu ikke har foretaget nogen dertil sigtende Handling, straffes efter Reglerne i § 49, jfr. § 48. Tager han sit Tilsagn tilbage, førend han har foretaget nogen til dens Iværksættelse sigtende Handling, bliver han straffri, naar han forhindrer Forbrydelsen; i modsat Fald kan Straffen nedsættes eller efter Omstændighederne endog ganske bortfalde.

§ 54.

Have To eller Flere i Samraad besluttet en Forbrydelses Udførelse ved fælles Bistand (Komplot), da skulle de, dersom Forbrydelsen er bleven fuldbyrdet eller begyndt, Alle straffes som Gjerningsmand, om de endog kun have medvirket til den ved at deeltage i Beslutningen. Er Forbrydelsen ikke kommen til Udførelse, straffes Deeltagelsen i Beslutningen som Forsøg paa Forbrydelsen.

Have samtlige Deeltagere af egen Drift opløst Komplottet, førend nogen Forbrydelse er begaaet, ere de straffrie. Udtræder en enkelt Deeltager, bliver han ligeledes fri for Straf, dersom han forebygger Forbrydelsen; i modsat Fald straffes han efter Bestemmelsen i § 48, dog at Straffen kan nedsættes, naar han har bestræbt sig for at hindre Forbrydelsen.

§ 55.

Den, som, efterat en Forbrydelse er bleven fuldstændig iværksat, uden noget derom forud udtrykkelig eller stiltiende givet Tilsagn har gjort sig medskyldig i den ved Handlinger, der gaae ud paa at sikke Gjerningsmanden den ulovlig erhvervede Fordeel, selv at deeltage i denne eller paa anden Maade at fortsætte den ved Forbrydelsen tilveiebragte retsstridige Tilstand, belægges med en Straf, der ikke overstrider Halvdelen af den høieste og ikke er mindre end Fjerdedelen af den laveste for Forbrydelsen i Loven foreskrevne Straf.

§ 56.

Har den med sin Ægtefælle samlevende Hustru ved sit Afhængighedsforhold til ham ladet sig bevæge til med ham at deeltage i en Forbrydelse, kan den almindelige for den udviste Meddeeltagthed i Loven foreskrevne Straf nedsættes, og dersom det maa antages, at hun ved at afflaae hans Begjæring vilde have udsat sig for Mishandling eller være bleven nødsaget til at drage fra ham, kan hun endog efter Omstændighederne forskaaes for al Straf.

Det Samme skal gjælde om Andre, der paa Grund af deres Afhængighedsforhold til de Personer, i hvis Huus de leve og have deres Underhold uden derfor at yde Bederlag, have ladet sig forlede til med dem at deeltage i en Forbrydelse, saavel som om Børn under 15 Aar, der af ældre Personer, som ifølge deres Forhold til dem maae antages at have en særegen Indflydelse over dem, ere blevne bevægede til at yde dem Bistand til en Forbrydelse. — For den i § 55 omhandlede Medskyld i Forbrydelser blive Børn under 15 Aar ikke at straffe.

Sjette Kapitel.

Om Straffens Udmaaling og Nedsættelse i visse Tilfælde samt om Forbrydelsens Gjentagelse.

§ 57.

Bed Straffens Udmaaling indenfor de i Loven fastsatte Grændser skal fornemmelig tages Hensyn dels til Gjerningens større eller mindre Farlighed med særligt Hensyn til Tid, Sted og Udførelsesmaade, Gjenstandens Vigtighed og Skadens Omfang og Størrelse, dels til den større eller mindre Styrke og Fasthed i Gjerningsmandens Villie, Bevæggrundene til Handlingen, hans Opdragelse, Alder og foregaaende Vandel, hans særegne Stilling til den Forurettede og hans efter Gjerningens Udførelse udviste Forhold.

§ 58.

Har den Skyldige været underkafstet en langvarig Baretægtsarrest, uden at denne maa tilskrives hans eget Forhold under Sagen, skal dette ved Straffens Udmaaling komme i Betragtning som en formildende Omstændighed. Befindes hans Forhold kun at egne sig til Straf af en kortere Tids simpelt Fængsel eller Fængsel paa sædvanlig Fangeløst, kan endog efter Domstolenes Bestemmelse den lidte Baretægtsarrest træde istedetfor Straf.

§ 59.

Ved Fastsættelsen af Bøders Størrelse bliver særligt at tage Hensyn til den Skyldiges Formuesforfatning.

§ 60.

Har den Skyldige efter Forbrydelsens Udførelse viist virksom Bestræbelse for at fjerne eller dog saavidt muligt at formindste de skadelige Følger af samme, skulle Domstolene under isørigt formildende Omstændigheder være bemyndigede til at nedsætte Straffen under dens lovbestemte laveste Grad, dog ikke under det Halve. Det Samme gjælder, naar Noget frivillig har angivet sig selv som skyldig eller medskyldig i en Forbrydelse og desangaaende afgivet fuldstændig Forklaring.

§ 61.

Naar der for Gjentagelsen af en Forbrydelse er i Loven fastsat en høiere Straf end den i Almindelighed foreskrevne, kan denne høiere Straf dog ikke idømmes Gjerningsmanden, medmindre han for den tidligere Forbrydelse i den danske Stat er kjendt skyldig, forinden han igjen forbrød sig, og hiin Forbrydelse derhos er forøvet, efterat han har opnaaet sit 18de Aar.

Naar der, efterat den tidligere Straf er udstaaet, er forløbet en Tid af 10 Aar, førend den nye Handling er begaaet, komme istedetfor Bestemmelserne om Gjentagelse de almindelige Regler om Straffens Udmaaling i § 57 til Anvendelse.

Syvende Kapitel.

Om Sammenstød af Forbrydelser og Straffens Forandring i visse Tilfælde.

§ 62.

Findes Noget under samme Sag skyldig i flere Forbrydelser, bliver Straffen for disse at fastsætte under Et, saaledes at de alle medvirke til at bestemme dens Størrelse; dog bortfalder Spørgsmaalet om yderligere Straf for de øvrige Forbrydelser, naar den største af de begaaede Forbrydelser medfører Livsstraf eller Strafarbejde paa Livstid.

Dersom Forbrydelseerne alle staae under den samme Straffebestemmelse, kan dennes høieste Grad ikke overskrides; staae de under forskjellige Straffebestemmelser, bør Straffen ligeledes ordentligviis holde sig indenfor Grændserne af den Bestemmelse, som hjemler den største Straf, men denne kan dog, naar der ved flere Handlinger er begaaet Forbrydelser af forskjelligt Slags, efter Omstændighederne forhøies med indtil det Halve.

Undtagelsesviis skulle Domstolene, naar den Skyldige paa samme Tid skal dømmes for en større og for en forholdsmæssig kun ubetydelig Forbrydelse, være bemyndigede til at anvende endog den ringeste Grad af den for hiin foreskrevne Straf, naar denne efter Omstændighederne i det Hele maa ansees tilstrækkelig.

§ 63.

Naar en Forhøielse af den for den paagjældende Forbrydelse lovbestemte Straf i Medfør af forrige Paragraf ikke vilde kunne finde Sted uden Overskridelse af de for de enkelte Strafarter fastsatte Begrænsninger, bliver Straffen i det Hele at forandre til en Straf af den nærmest paafølgende strengere Art efter det i Kap. 2 bestemte Forhold.

Den i Kap. 2 § 11 fastsatte Grænse for tidsbestemt Tugthuusarbejde skal dog ikke være til Hinder for i det her omhandlede Tilfælde at idømme

saadant Strafarbeide for en Tid af indtil 24 Aar, ligesom ogsaa Grændsen for simpelt Fængsel kan forhøies til 3 Aar.

§ 64.

Oplyses det, efterat Nogen er dømt for en eller flere Forbrydelser, at han da tillige havde begaaet andre Forbrydelser, bliver der under en ny Sag at idømme ham en Tillægsstraf svarende til den Strafforhøielse, som de saaledes senere oplyste Forbrydelser vilde have medført, hvis de vare blevene inddragne under den ældre Sag. Forsaavidt den Skyldige paa den Tid, Dommen falder i den nye Sag, endnu ikke har udstaaet den ham tidligere idømte Straf, og denne bestod i Strafarbeide, kan saadant idømmes ham som Tillægsstraf i kortere Tid end den i Kap. 2 § 11 i Almindelighed for de forskjellige Arter Strafarbeide foreskrevne korteste Tid.

§ 65.

Med Hensyn til de af Straffanger i Strafanstalterne begaaede Forbrydelser blive Lovene om Strafanstalterne at anvende, ligesom ogsaa de i bemeldte Love givne Straffebestemmelser komme til Anvendelse, naar den, som er dømt til Tugthuusarbeide paa Livstid og ikke er benaadet, udenfor Strafanstalten begaaer en ny Forbrydelse, for hvilken ikke er bestemt Livsstraf.

Ottende Kapitel

Om Straffskyldens Forældelse.

§ 66.

Dersom det under en Straffesag findes, at der efter Forbrydelsens Udøvelse er forløbet 2 Aar, inden den blev paatakt ved Retten, eller at Baatale vel har fundet Sted, men at Sagen er bleven afviist og ikke gjenoptagen inden Udløbet af fornævnte Frist, skal den forskyldte Straf bortfalde, saafremt den ei vilde blive høiere end Bøder, simpelt Fængsel eller Riis.

Som Følge heraf bør Paatale til Strafs Tidelse ikke finde Sted, naar 2 Aar ere forløbne efter Udøvelsen af en Forbrydelse, der staaer under en Straffebestemmelse, i hvilken ei høiere Straf end Bøder, simpelt Fængsel eller Niis er foreskreven.

De i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser skulle dog ikke komme til Anvendelse med Hensyn til de Forbrydelser, der omhandles i Kapitel 13.

§ 67.

Straffen for en Forbrydelse, der ei er undergivet offentlig Paatale eller kun efter den Fornærmedes Begjæring skal forfølges af det Offentlige, bortfalder ikke blot i Genhold til den i § 66 foreskrevne almindelige Regel, men derhos ogsaa, naar den Forurettede i en Tid af 1 Aar, efterat han beviislig er kommen til Kundskab om Gjerningsmanden, unblader at paatale Forbrydelsen eller at begjære den paataalt. Har den Forurettede vel betimelig begyndt Paatalen, men Sagen afvises eller hæves, kan han, naar 3 Maanedere ere forløbne efter Sagens Afvisning eller Ophævelse, ikke begynde ny Paatale, dersom fornævnte Frist af 1 Aar imidlertid er udløben.

§ 68.

Forbrydelser, begaaede af Børn under 15 Aar, blive, om end Straffen vilde blive større end den i § 66 nævnte, ikke at paatale, forsaavidt Saadant ikke er skeet, inden den Paagjældende opnaaede 18 Aars Alderen. Findes det under en Sag, der er anlagt mod Noget, efterat han har opnaaet denne Alder, at han har forøvet den Forbrydelse, hvorefter der er Spørgsmaal, inden han fyldte 15 Aar, bortfalder Straffen.

§ 69.

Paatales Forbrydelser, begaaede af unge Menneskter mellem 15 og 18 Aar, først efterat den Paagjældende har opnaaet 25 Aars Alderen, bortfalder den forfyldte Straf, naar det under Sagen findes, at Straffen, hvis Dommen skulde have været affagt, inden den Paagjældende havde fyldt sit

18de Aar, ikke vilde have oversteget Rottingslag eller Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Falder Gjerningen ind under en Straffebestemmelse, som, hvis Dommen skulde affiges, inden den Paagjældende fyldte 18 Aars Alderen, vilde udelukke højere Straf end Rottingslag eller Fængsel paa sædvanlig Fangekost, bør Paatale til Strafs Livelse ikke finde Sted, dersom den ei er iværksat, før Gjerningsmanden fyldte sit 25de Aar.

§ 70.

Udenfor de i §§ 66—69 omhandlede Tilfælde forældes Strafsansvaret ikke. Imidlertid skal Justitsministeriet være bemyndiget til at frasalde offentlig Paatale af en Forbrydelse, naar der er forløbet 10 Aar, siden den blev begaaet. Har der i et saadant Tilfælde været optaget Undersøgelsesforhør, bliver dette som Følge deraf at indsende til Ministeriet, der afgjør, om Tiltale skal finde Sted; men oplyses det først under den mod en Mistænkt anlagt Sag, at der er hengaaet 10 Aar efter Forbrydelsens Udøvelse, forinden Stævningen blev forkyndt, skal Retten om Sagen gjøre Indberetning til Justitsministeriet, der bestemmer, om Sagen skal paafjendes. Er der efter Udfisgelsen af en Straffedom hengaaet 10 Aar, kan den kun efter Justitsministeriets Befaling fuldbyrdes.

Niende Kapitel.

Forbrydelser mod Statens udbortes Sikkerhed og Selvstændighed.

§ 71.

Naar Nogen, i den Hensigt at bringe den danske Stat eller nogen Deel deraf under fremmed Herredømme eller at løsrive nogen Deel af samme fra den danske Krone, opvækker Oprør eller sætter sig i Forbindelse med fremmede Magter, straffes han paa Livet.

Den, som deeltager i et saadant Oprør, ansees med Strafarbejde mindst i 3 Aar.

§ 72.

Den, der i en anden Hensigt end den i § 71 omhandlede sætter sig i Forbindelse med en fremmed Regjering for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler eller endog Krig mod den danske Stat, straffes, naar fjendtlige Forholdsregler ere paabegyndte eller Krigen udbrudt, paa Livet eller med Tugthuusarbejde paa Livstid, men i modsat Fald med Strafarbejde mindst i 4 Aar.

Naar Noget ellers til Fornærmelse eller Skade for den danske Stat træder i Forbindelse med en fremmed Regjering for at formaae denne til at indblande sig i Statens Anliggender eller optræde med Fordringer paa samme, bliver Strafarbejde eller under formildende Omstændigheder Statsfængsel indtil 10 Aar at anvende.

§ 73.

Den, som offentlig i Tale eller Skrift udtaler sig for, eller paa andre Maader end i §§ 71 og 72 omhandlet virker for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler imod den danske Stat eller uberettiget Indblanding i dens Anliggender fra fremmede Magters Side, bliver at ansee med Strafarbejde eller Statsfængsel indtil 6 Aar eller under særdeles formildende Omstændigheder med andet Fængsel, dog ikke under 3 Maanedes simpelt Fængsel, forsaavidt høiere Straf ikke maatte være forfaldt efter de i Kap. 4 og 5 givne Regler.

§ 74.

Den, der under en udbrudt Krig til Fjenden forraader Fæstninger eller andre Forsvarsposter, Krigsskibe eller Tropper, offentlige Kasser, Løihuse, Magasiner eller Forraad af Vaaben eller andre Krigsfornødenheder, eller som giver Fjenden Underretning om Operationsplaner eller Fæstningers eller andre Forsvarsposters Beskaffenhed eller Tilstand eller til Fjenden aabenbarer Løsen eller Signaler, saavelsom den, der forleder det tjenstgjørende Mandskab til Oprør, Overgang til Fjenden eller til at forlade en betroet Post, hverver Mandskab til Fjenden eller spionerer for samme — straffes paa Livet eller med

Tugthuusarbeide paa Livstid eller under formildende Omstændigheder paa visse Aar, dog ikke under 10 Aar.

Naar Nogen i Krigstid paa anden Maade med Raad eller Daad vistaaer Fjenden, bliver Strafarbeide, mindst i 3 Aar, at anvende.

§ 75.

En dansk Undersaat, som under en udbrudt Krig bærer Vaaben imod Staten eller dennes Forbundsfaeller, bliver under særdeles skjærpende Omstændigheder at straffe paa Livet, men ellers med Strafarbeide eller under formildende Omstændigheder Statsfængsel mindst i 3 Aar.

§ 76.

Den, som, uden at Tilfældet gaaer ind under § 74, uden Kongens Tilladelse foretager Hverving til fremmed Krigstjeneste, straffes, naar Landet er i Krig, med Strafarbeide indtil 6 Aar, og ellers med Fængsel, ikke under 2 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

Den Undersaat, der uden Kongens Tilladelse i Krigstid lader sig hverve til fremmed men dog ikke fjendelig Krigstjeneste, straffes med Fængsel eller efter Omstændighederne med Forbedringshuusarbeide indtil 1 Aar.

Hvervingen er fuldbyrdet, saasnart Nogen er antagen til fremmed Krigstjeneste.

§ 77.

Den, som, ligeledes uden at Tilfældet gaaer ind under § 74, forleder nogen af det tjenstgjørende Mandskab i Hæren eller paa Flaaden til at rømme eller understøtter saadan Rømning, straffes, naar Landet er i Krig, med Strafarbeide indtil 8 Aar og ellers med Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshuusarbeide indtil 3 Aar.

§ 78.

Findes nogen Bærnepligtig med Forsæt at have lemlæstet sig eller paa anden Maade at have gjort sig usikket til Krigstjeneste, bliver han at straffe

med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder, navnlig naar Landet er indviklet i eller trues af Krig, med Forbedringshuusarbeide indtil 1 Aar.

§ 79.

Handler Nogen, hvem det er overdraget i Statens Anliggender at forhandle eller afgjøre Noget med en fremmed Magt, under Udførelsen af dette Hverv forsætlig mod Statens Tare, bliver Strafarbeide fra 3 indtil 16 Aar at anvende.

§ 80.

Hvis Nogen, som ifølge sin offentlige Stilling har Afgang til at kjende Statens hemmelige Underhandlinger, Raadslagninger eller Beslutninger i Sager, hvorpaa Statens Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til fremmede Magter beroer, aabenbarer samme eller bekjendtgjør eller meddeler Uvedkommende de Dokumenter, som han burde holde hemmelige eller bevare, bliver Strafarbeide eller under formildende Omstændigheder Statsfængsel, dog ikke under 3 Aar, at anvende.

Faaer nogen anden Person Kundskab om saadanne Underhandlinger, Raadslagninger eller Beslutninger, eller kommer han i Besiddelse af deslige Dokumenter og aabenbarer dem, uagtet han ikke kunde være uvidende om, at de burde holdes hemmelige, ansees han med Statsfængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Strafarbeide indtil 8 Aar.

§ 81.

Den, som forfalder, tilintetgjør eller paa anden Maade jordsænker Beviisligheder eller andre Dokumenter, hvorpaa Statens Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til fremmede Magter beroe, ansees, dersom han ifølge sin offentlige Stilling har Afgang til samme, med Strafarbeide fra 3 indtil 16 Aar, og dersom han paa anden Maade er kommen i Besiddelse af samme, med Statsfængsel eller under skjærpende Omstændigheder Strafarbeide, indtil 8 Aar.

§ 82.

Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at berøve en fremmed i Venstabs med Kongen levende Regent Livet, straffes paa Livet eller med Strafarbejde paa Livstid eller under formildende Omstændigheder i visse Aar, dog ikke under 3 Aar.

Forgriber Nogen sig ellers paa en saadan fremmed Regents Person, straffes han efter Forbrydelsens Betskaffenhed med Strafarbejde eller Statsfængsel i eet eller flere Aar.

Den, der truer en fremmed i Venstabs med Kongen levende Regent med personligt Angreb, overfalder ham med Skjældsord eller paa anden fornærmelig Maade tiltaler ham, straffes med Forbedringshunsarbejde, Statsfængsel eller andet Fængsel, dog ikke under 3 Maaaneders simpelt Fængsel.

Naar Nogen ellers ved Ord, Tegns eller billedlig Fremstilling fornærmer fremmede i Venstabs med Kongen staaende Magter, navnlig ved i trykte Skrifter at laste og forhaane de regjerende Personer eller ved uden at nævne sin Hjemmel at tillægge dem uretfærdige og skammelige Handlinger, straffes han med Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder fra 50 til 500 Rd.

§ 83.

Den, som personlig angriber en fremmed Magts Gesandt ved Kongens Hof, straffes, forsaavidt Lovens almindelige Bestemmelser ikke medføre høiere Straf, med Forbedringshunsarbejde eller Statsfængsel indtil 2 Aar eller med andet Fængsel.

Den, som truer en saadan Gesandt med personligt Angreb, overfalder ham med Skjældsord eller paa anden fornærmelig Maade tiltaler ham, straffes med Fængsel.

Naar Nogen ellers ved Ord, Tegns eller billedlig Fremstilling fornærmer ham, straffes han med simpelt Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder fra 50 til 500 Rd.

§ 84.

I de i §§ 82 og 83 nævnte Tilfælde, med Undtagelse af de i § 82 1ste og 2det Stykke omhandlede, finder offentlig Raatale kun Sted, naar det af vedkommende fremmede Regjering eller Gesandt forlanges, og da efter Justitsministerens Befaling.

Tiende Kapitel.

Forbrydelser mod Statsforfatningen.

§ 85.

Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at berøve Kongen Livet, Friheden eller Thronen, straffes paa Livet.

Den, som i den Hensigt at forandre Statsforfatningen eller den bestaaende Thronfølgeorden, opvækker Oprør, eller paa andre Maader fremkalder eller leder Voldsgjerninger, der tilsigte at bevirke en saadan Forandring, straffes paa Livet eller med Tugthusarbejde paa Livstid.

Den, som deeltager i Oprør eller Vold af den omhandlede Beskaffenhed, ansees med Strafarbejde mindst i 3 Aar.

§ 86.

Den, som paa anden ulovlig Maade søger at bevirke en Forandring i Statsforfatningen eller Thronfølgeordenen, ansees med Strafarbejde eller under formildende Omstændigheder med Statsfængsel.

§ 87.

Samme Straf, dog ikke over 8 Aar, ifalder den, der ved Vold, Trusel om Vold eller paa anden ulovlig Maade søger at forhindre Foretagelsen af de forfatningsmæssige Valg eller de lovgivende Forsamlingers Sammentræden og Virksomhed til en given Tid, uden at en Kuldkastelse af Forfatningen tilsigtes.

Ellevte Kapitel.

Forbrydelser mod Kongen og Kongehuset saavel som imod de lovgivende Forsamlinger m. m.

§ 88.

Forgriber Nogen sig paa Kongens Person, ansees han, forsaavidt ikke Lovens almindelige Bestemmelser medføre høiere Straf, med Tugthuusarbeide.

§ 89.

Den, som overfalder Kongen med Trusler, Stjældsord eller anden Forhaanelse, eller paa anden fornærmelig Maade tiltaler ham, ansees med Strafarbeide eller Statsfængsel fra 1 indtil 8 Aar.

§ 90.

Naar Nogen ellers ved Trusler, Forhaanelser eller anden fornærmelig Udfærd krænker den Uerbødighed, der skyldes Kongen, straffes han med Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshuusarbeide.

§ 91.

Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at berøbe Dronningen, Thronfølgeren eller Enkedronningen Livet eller Friheden, straffes paa Livet eller med Tugthuusarbeide.

§ 92.

Forgriber Nogen sig ellers paa Dronningens, Thronfølgerens eller Enkedronningens Person, ansees han, forsaavidt Lovens almindelige Bestemmelser ikke medføre høiere Straf, med Strafarbeide.

§ 93.

Udøves nogen af de i §§ 89 og 90 omhandlede Forbrydelser mod Dronningen, Thronfølgeren eller Enkedronningen, blive de deri foreskrevne Straffe at nedsætte, efter Omstændighederne indtil det Halve.

§ 94.

Begaæes nogen af de i §§ 88—90 omhandlede Forbrydelser mod nogen anden af de efter Thronfølge-loven arveberettigede Prinds(er) eller mod nogen her i Riget boende Prindsesse, der hører til det danske Kongehuus, blive Lovens almindelige Straffe at forhøje, efter Omstændighederne indtil det Dobbelte.

§ 95.

Den, som antaster nogen af de lovgivende Forsamlings Sikkerhed eller Frihed, udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende Befaling, ansees, forsaavidt Forbrydelsen ikke gaaer ind under § 85, med Strafarbejde eller Statsfængsel.

§ 96.

Samme Straf kommer til Anvendelse paa den, der paa lige Maade forgriber sig paa Statsraadet, naar dette ifølge Grundloven fører Regjeringen, Rigsretten eller Højesteret.

§ 97.

De i §§ 88—94 omhandlede Forbrydelser paatales kun efter Befaling af Justitsministeriet.

Lobte Kapitel.

Forbrydelser mod den offentlige Myndighed og Orden.

§ 98.

Den, som med Vold eller Trusel om Vold overfalder en Embedsmand under Udførelsen af hans Embedsgjerning eller i Anledning af samme, saavel som den, der paa lige Maade søger at tvinge en Embedsmand til at foretage en Embedshandling eller at afholde ham fra dens Udførelse, ansees, forsaavidt Forbrydelsen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf, med Strafarbejde indtil 6 Aar eller under formildende Omstændigheder med Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel.

Rægger ellers Nogen en Embedsmand Hindringer iveien for Udførelsen af hans Embedsforretninger, straffes han med Fængsel eller Bøder.

Lige med Embedsmænd ansees i den omhandlede Henseende Aantsraadsmedlemmer, Sogneforstandere eller andre lignende valgte Ihændehavere af offentlig Myndighed med Hensyn til Udførelsen af samme.

§ 99.

Den, som gjør sig skyldig i Bold eller Trusel om Bold mod Skildvagter, Militairpatroniller eller andre udkommanderede Militairpersoner eller lægger dem Hindringer iveien for Udførelsen af deres Hverv, straffes efter Forfkristerne i § 98, dog at Straffen i de under sammes 1ste Stykke hørende Tilfælde efter Omstændighederne kan nedsættes indtil 1 Maanedes simpelt Fængsel.

§ 100.

Foretager Nogen de i § 98 betegnede Handlinger mod underordnede Rets- eller Politibetjente, Toldassistenten, Sognefogder, Stævningmænd eller andre lignende offentlige Bestillingsmænd, straffes han med Forbedringshunsarbejde indtil 2 Aar, Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder.

Lige med de nævnte Bestillingsmænd ansees de Personer, som af Retten eller Øvrigheden i Embedsmedfør ere kaldte til Bistand ved Udførelsen af offentlige Forretninger.

§ 101.

Den, som med Haan, Skjældsord eller anden fornærmelig Tiltale overfalder en Embedsmand eller nogen anden af de i §§ 98—100 omhandlede Personer under Udførelsen af deres Embede eller Bestilling eller i Aaledning af samme, straffes med Fængsel eller Bøder.

§ 102.

Ved Udmaalingen af de i §§ 98—101 fastsatte Straffe bliver den Omstændighed, at vedkommende Embedsmand eller Bestillingsmand selv ved

sin urigtige Udsærd har givet Anledning til Gjærningen, at tage i Betragtning som en Formildelsesgrund, og kan endog under denne Forudsætning Straf af Fængsel ned sættes til Bøder.

§ 103.

Har en samlet Mængde offentlig ved Ord eller Handlinger tilkjendegivet den Hensigt i Forening at tvinge Øvrigheden til at foretage eller undlade en Handling eller i Forening at vise voldsom Modstand imod Udførelsen af en af Øvrigheden truffen Bestemmelse, blive Hovedmændene, forsaavidt der øves Vold mod Person eller Gods, at ansee med Strafarbejde indtil 6 Aar, og de øvrige Deeltagere med Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshuusarbejde indtil 2 Aar.

Øves ingen Vold mod Person eller Gods, men den forsamlede Mængde dog ikke har villet efterkomme Øvrighedens Opfordring til at gaae fra hinanden (§ 104), straffes Hovedmændene med Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshuusarbejde indtil 2 Aar, og de øvrige Deeltagere med Fængsel. Saafremt derimod den forsamlede Mængde, uden at have forøvet Vold mod Person eller Gods, enten af egen Tilskyndelse eller paa Opfordring af Øvrigheden igjen er gaaet fra hinanden, blive kun Hovedmændene at straffe med Fængsel eller med Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar.

§ 104.

Naar en paa offentlig Sted forsamlet Mængde tre Gange af Øvrigheden i Kongens og Lovens Navn er opfordret til at stilles ad, straffes de, der ikke efterkomme denne Befaling, med Bøder eller Fængsel.

Øver Nogen derhos Vold mod Person eller Gods, uden at Forholdet dog falder ind under § 103, ansees han med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar.

§ 105.

Den, som ulovlig borttager eller bestadiger en efter Øvrighedens Foranstaltning opslaaet Bekjendtgjørelse, straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 106.

Paa samme Maade straffes den, som uden Besøielse forsætlig aftager eller befkadiger de af en offentlig Myndighed i Embedsmedfør anbragte Segl eller Mærker, forsaavidt Handlingen ikke udgjør en anden selvstændig Forbrydelse.

§ 107.

Den, som tilegner sig en ham ikke tilkommende offentlig Myndighed, der kun kan udøves i Kraft af et offentligt Embede, Bestilling eller Ombud, straffes, forsaavidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medfører større Straf, med Bøder eller med simpelt Fængsel indtil 1 Aar.

§ 108.

Den, som befrier en Fange ud af Øvrighedens eller Rettens Magt eller skaffer ham Midler og Leilighed til hans Undvigelse, straffes med Fængsel eller med Forbedringshuusarbeide, som, forsaavidt der er anvendt Vold eller Trusel om Vold mod Bevogterne, eller Befrieren har forspuet Fangen med Redskaber til paa saadan voldelig Maade at iværksætte Undvigelsen, kan stige til 4 Aar.

Befrier Nogen en paagreben eller anholdt Person eller skaffer ham Midler og Leilighed til Undvigelse, straffes han med Bøder eller Fængsel, og, forsaavidt Vold er anvendt, kan Straffen stige til Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

§ 109.

Den, som har erholdt sikker Kundskab om nogen af de i denne Lovs §§ 71, 72, 74 og 85 omhandlede Forbrydelser imod Kongen, Fædrelandet eller Statsforfatningen, og som ikke derom underretter Øvrigheden, skjøndt Saadant kunde skee uden Fare for hans eget eller hans Nærmestes Liv eller Velfærd, skal, dersom Forbrydelsen kommer til Udførelse, straffes med Fængsel eller Statsfængsel eller Forbedringshuusarbeide.

Under de nævnte Betingelser skal og den, som har erholdt sikker Kundskab om noget paatænkt Mord, Røveri eller anden Forbrydelse, hvorved Men-

neffers Liv udsættes for Fare, straffes med Fængsel eller Forbedringshuusarbejde, naar han ikke gjør, hvad der staaer i hans Magt, for at forebygge Forbrydelsen ved at advare den Person, der er udsat for Fare, eller paa anden efter Omstændighederne hensigtsmæssig Maade, om fornødent ved Anmeldelse til Øvrigheden.

De ovenstaaende Bestemmelser komme dog ikke til Anvendelse paa Børn under 15 Aar, og ei heller blive den Skyldiges Ægtefælle, Sødsfende, Slægtninge eller Besvogrede i op- og nedstigende Linie, hans Fosterforældre eller hans Fosterbørn at straffe for unbladt Angivelse til Øvrigheden.

§ 110.

Den, som skjuler en Person, om hvem han veed, at han er en undvogen Fange, eller at han paa Grund af Forbrydelse forfølges af det Offentlige, eller som understøtter hans Flugt, straffes med Bøder eller Fængsel. Sidstnævnte Straf, eller under formildende Omstændigheder Bøder, bliver at anvende paa den, der, umiddelbart efterat en Forbrydelse er begaaet, eller naar den forfølges af det Offentlige, tilintetgjør eller skjuler Forbrydelsens Spor.

Ægtefæller, Sødsfende, Slægtninge eller Besvogrede i op- og nedstigende Linie samt Fosterforældre og Fosterbørn blive dog ikke at straffe for saadanne Handlinger.

§ 111.

Undvigelser og Sammentøttelser af de til Strafarbejde hensatte Fanger saavel som Forbrydelse af dem mod de ved Strafanstalten ansatte Embedsmænd eller Betjente straffes efter de derom i Lovene om Strafanstalterne indeholdte Bestemmelser.

Have andre Fanger indgaaet Forening om fælles Undvigelse, straffes de med simpelt Fængsel indtil 2 Maanedes eller andet Fængsel i tilsvarende Tid.

§ 112.

Forhindrer Noget ved Vold eller Trusel om Vold Retsmøder, Samling af kommunale Myndigheder eller anden lovbefaleet Samling i offentlig Anliggende, bliver han at straffe med Fængsel eller Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar.

Samme Straf eller efter Omstændighederne Bøder ifalder den, som ved Vold eller paa anden lignende Maade afbryder eller forstyrrer Forretningerne eller Forhandlingerne i saadant Møde eller Forsamling.

§ 113.

Den, som ved Vold eller Trusel om Vold antaster Valgfriheden enten ved at forhindre Noget i at udøve sin Valgret til nogen af de lovgivende Forsamlinger eller ved at tvinge ham til at stemme paa en vis Maade, straffes med Forbedringshuusarbejde eller Fængsel.

Den sidstnævnte Straf er ogsaa anvendelig paa den, der ved Foretagelsen af de forfatningsmæssige Valg gjør sig skyldig i forsætlige Forvanskninger, eller som kjøber en Andens Stemme.

§ 114.

Hvo som sælger sin Stemme ved Valg til de lovgivende Forsamlinger, ansees med Bøder og forbryder sin Valgret, første Gang for et Tidsrum af 5 Aar, anden Gang for bestandig.

§ 115.

Begaæes nogen af de i § 113 nævnte Handlinger ved Kommunalvalg, bliver Straf af Fængsel eller under formildende Omstændigheder af Bøder at anvende.

Den, som sælger sin Stemme ved Kommunalvalg, ansees med Bøder og forbryder sin kommunale Valgret, første Gang for et Tidsrum af 5 Aar, anden Gang for bestandig.

§ 116.

Tager Nogen ulovligt sig selv til Rette, ansees han, forsaavidt Gjerningen ikke efter den øvrige Lovgivning maatte medføre strengere Straf, med Bøder. Saadan Selvtægt er ikke Gjenstand for offentlig Paatale.

Trettende Kapitel.

Om Forbrydelser i Embedsforhold.

§ 117.

Den Embedsmand, som fordrer, modtager eller lader sig tilfige Gaver eller andre Fordele, til hvilke han er uberettiget, for sine Embedshandlinger, dog uden iøvrigt derved at krænke nogen Embedspligt, straffes med Bøder, ikke under 50 Rd., simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

§ 118.

Naar en Embedsmand fordrer, modtager eller lader sig tilfige Gaver eller andre Fordele for Krænkelse af en Embedspligt, straffes han med Embedsfortabelse og med Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller Forbedringshuusarbeide.

§ 119.

Den, som yder, lover eller tilbyder en Embedsmand Gaver eller andre Fordele for at formaae ham til at foretage eller undlade Noget, hvorved han gjør sig skyldig i Krænkelse af sin Embedspligt, straffes med Fængsel eller Bøder.

§ 120.

Den Dommer, som i sin Dommervirksomhed fordrer, modtager eller lader sig tilfige Gaver eller andre Fordele, til hvilke han er uberettiget, straffes

med Embedsfortabelse og under skjærpende Omstændigheder tillige med Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller Forbedringsshuusarbeide.

Gjør en Rævning sig i sin Virksomhed som saadan skyldig i lige Brøde, straffes han med Forbedringsshuusarbeide eller Fængsel.

§ 121.

Den, som bestikker eller søger at bestikke en Dommer eller en Rævning, straffes med Fængsel eller under særdeles skjærpende Omstændigheder med Forbedringsshuusarbeide indtil 2 Aar, forsaavidt Gjerningen ikke efter andre Bestemmelser maatte medføre høiere Straf.

§ 122.

I de i §§ 117—121 omhandlede Tilfælde blive de ydede Gaver eller Fordele eller sammes Værdi at tilkjende Statskassen.

§ 123.

Gjør en Dommer sig i sin Dommervirksomhed forsætlig skyldig i nogen Uretfærdighed, straffes han med Embedsfortabelse og med Strafarbeide indtil 10 Aar eller under formildende Omstændigheder Fængsel, ikke under 1 Aar.

§ 124.

En Embedsmand, som misbruger sin Embedsmyndighed til retsstridig at tvinge Nogen til at foretage, taale eller undlade Noget, straffes, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Bestaffenhed medfører større Straf, med simpelt Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Embedsfortabelse.

§ 125.

En Embedsmand, som under Udførelsen af sit Embede ulovlig anvender Hug og Slag eller anden Vold, straffes, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Bestaffenhed medfører større Straf, med Bøder eller simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

§ 126.

Naar en Undersøgelsesdommer i en Strafferetsfag anvender ulovlige Tvangsmidler for at udpresse Tilstaaelse eller Forklaring, straffes han med simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse eller under formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 127.

Den Dommer, som foretager eller lader foretage en lovstridig Fængsling eller lovstridig forlænger en Fængslings Varighed, straffes, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med simpelt Fængsel, ikke under 1 Maaned, eller med Embedsfortabelse.

§ 128.

Den Embedsmand, som foretager eller lader foretage en ulovlig Anholdelse, Huusundersøgelse eller Beslaglæggelse og Undersøgelse af Breve og andre Papirer, straffes med Bøder, simpelt Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Embedsfortabelse.

§ 129.

For Overtrædelse af de i Grundlovens §§ 85 og 86 indeholdte Bestemmelser, at Enhver, der anholdes, inden 24 Timer skal stilles for en Dommer, at en af Grunde ledsaget Kjendelse skal affiges snarest muligt og senest inden 3 Dage, at Ingen kan underkastes Baretægtsfængsel for en Forseelse, som kun kan medføre Straf af Bøder eller simpelt Fængsel, og at der til Huusundersøgelse eller Beslaglæggelse samt Undersøgelse af Breve og andre Papirer udfordres en Retekjendelse, hvor ingen Lov hjemler en særegen Undtagelse, straffes Vedkommende, forsaavidt Handlingen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Bøder.

§ 130.

En Embedsmand, som foranlediger, beslutter eller fortsætter en kriminel Undersøgelse mod Noget, hvis Uskyldighed er ham bekjendt, straffes med Embeds-

fortabelse og Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller under skjærpende Omstændigheder Forbedringshuusarbeide.

Samme Straf rammer den Embedsmand, der forsætlig lader en itjendt Straf fuldbyrde med Tilfidesættelse af de med Hensyn til Dommens Prøvelse ved høiere Ret eller Venaadning gjældende Bestemmelser.

Begaaes Handlingen i sidstnævnte Tilfælde af Uagtsomhed, straffes han med Bøder eller simpelt Fængsel.

§ 131.

Naar en Embedsmand, som ifølge sit Embede skal virke til Straffemagtens Haandhævelse, med Forsæt undlader at forfølge en strafbar Handling eller foretager eller efterlader Noget for at bevirke enten Frifindelse eller en mindre Strafs Idømmelse eller for at forskaane Noget for at udstaae den ham paalagte Straf, straffes han, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Bestafsenhed medfører større Straf, med simpelt Fængsel, Embedsfortabelse eller under formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 132.

Har en Embedsmand, hvem en Fanges Bevogtning paaligger, forsætlig ladet Fangen undvige eller befordret hans Undvigelse, straffes han med Embedsfortabelse og under skjærpende Omstændigheder tillige med Fængsel eller Forbedringshuusarbeide.

Er det skeet af Uagtsomhed eller Forsømmelse, straffes han med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

§ 133.

Hvis nogen Embedsmand, for at tilvende sig eller Andre en Fordeel eller for at skade Andre, i de til hans Embede hørende Protokoller anfører, hvad der ikke er foregaaet, eller anfører Noget anderledes, end det er foregaaet, udsteder Dokumenter, som han har at udfærdige efter sine Embedsbøger, af et falsk Indhold, forfalfter, tilintetgjør eller paa anden Maade forvanfter

Dokumenter, som ifølge hans Embede ere ham betroede eller tilgjængelige for ham, straffes han, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Embedsfortabelse og med Strafarbeide indtil 6 Aar eller under formildende Omstændigheder Fængsel, ikke under 6 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 134.

Har Nogen foretaget noget af de i § 133 ommeldte Handlinger, uden at Gjerningen kan henføres under Bestemmelserne i samme, eller iøvrigt i Embedsmedfør afgivet en falsk Attest eller Forklaring, eller forsætlig undladt i Attesten eller Forklaringen at oplyse Omstændigheder, der maae anses væsentlig at henhøre til den omhandlede Sag, straffes han med Embedsfortabelse, simpelt Fængsel, ikke under 1 Aaaned, eller under formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 135.

Befindes nogen Embedsmand, der har offentlige Midler under Hænder og derfor staaer til Regnskab, at have Kassemangel, skal han have sit Embede forbrudt. Under skjærpende Omstændigheder bliver han derhos at straffe med Forbedringshunsarbeide, og er han undvegen med nogen Deel af de ham betroede Midler eller har forsøgt herpaa, kan Straffen stige indtil Strafarbeide i 8 Aar.

Sidsnævnte Straf er ogsaa anvendelig paa ham, naar han paa svigagtig Maade har søgt at skjule Kassemangelen, saasom naar de til Indførelse af Indtægterne eller Udgifterne eller til Kontrol med samme bestemte Bøger, Registre eller Regninger forsætlig ere urigtig førte, forfalskede eller skaffede til Side, eller naar falske Regnskaber eller Regnskabsuddrag eller andre Bilag til samme ere fremlagte, eller Indholdet falskeligt er angivet paa Goustage, Poser eller Pakker.

Hvad ovenfor er anført om Mangler med Hensyn til betroede Penge og Penge-Effekter, finder ogsaa Anvendelse i Henseende til Korn, Fourage, Materialier og andre lignende Gjenstande.

Derfom den forefundne Kasse-mangel dækkes inden 3 Gange 24 Timer, kan under isvrigt formildende Omstændigheder Tiltale bortfalde, naar vedkommende Ministerium dertil giver sit Samtykke.

§ 136.

Den Bogholder, Revisor, Kassekontrollør eller anden Embedsmand, der befindes at have seet igjennem Fingre med en Oppbørsfelsesbetjent, med hvem han er sat til at føre Tilsyn, eller isvrigt er meddeeltagig i hans Brøde, er undergIVEN Ansvar og Straf lige med denne.

§ 137.

En Embedsmand, hvem det paaligger at høre Skatter eller andre offentlige Afgifter, skal, naar han til egen Fordeel kræver eller oppebærer deslige Skatter eller Afgifter, om hvilke han veed, at de enten aldeles ikke skyldes eller kun med et ringere Beløb, straffes med Embedsfortabelse og under skjærpende Omstændigheder tillige med Fængsel eller Forbedringshuusarbeide.

§ 138.

Hvis nogen ved Postvæsenet ansat Embedsmand ulovlig aabner, tilintetgjør eller underflaer de til Forsendelse med Posten indleverede Breve eller Pakker eller vidende understøtter en Anden i saadan Færd, straffes han, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Bessaffenhed medfører større Straf, med Embedsfortabelse og under skjærpende Omstændigheder tillige med Fængsel eller Forbedringshuusarbeide.

§ 139.

Den Embedsmand, der aabenbarer, hvad der hans Embede vedkommende bør holdes hemmeligt, straffes, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Bessaffenhed medfører større Straf, med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

§ 140.

En Embedsmand, som forsætlig forleder eller søger at forlede de ham underordnede Embedsmænd til Embedsovertrædelser, ansees med den for disse Overtrædelser bestemte Straf, og kan derhos efter Omstændighederne dømmes til at have sit Embede forbrudt, hvor ikke denne Straf efter selve Forbrydelsens Beskaffenhed er paabudt.

§ 141.

Misbruger en Embedsmand i andre Tilfælde end de ovenfor nævnte sin Embedsstilling til egen Fordeel eller til at foretage Noget, hvorved Privates eller det Offentliges Rettigheder krænkes, straffes han, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

§ 142.

Den Embedsmand, som nægter eller forsætlig undlader at opfylde, hvad der er ham lovlig befalet, straffes med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

§ 143.

Forsømmelse eller Skjødesløshed i Embedsførelse, hvorfor Straf ei særskilt i Lovgivningen er fastsat, straffes ligeledes, naar Noget oftere deri gjør sig skyldig, eller naar grov Forsømmelse eller Skjødesløshed er udviist, med Bøder, simpelt Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Embedsfortabelse.

§ 144.

Hvad ovenfor om Embedsmænd og Embeder er fastsat, gjælder tillige med Hensyn til Bestillingsmænd og de dem betroede Bestillinger, dog saaledes at Straffen forholdsviis kan nedsættes, og at istedetfor Embedsfortabelse efter Omstændighederne Fængsel eller Bøder kan anvendes paa Bestillingsmænd.

De foregaaende Bestemmelser ere derhos ikke alene gjældende med Hensyn til dem, der ere fast ansatte i Embede eller Bestilling, men ogsaa med Hensyn til dem, hvem det er overdraget midlertidig at forestaae et Embede eller en Bestilling eller at udføre nogen dertil hørende Forretning, dog saaledes at hvor Embeds- eller Bestillingsmanden skulde fradømmes Embede eller Bestilling, vil Straf af Fængsel eller Bøder træde istedet.

Fjortende Kapitel.

Meened og andre dermed beslægtede Forbrydelser.

§ 145.

Det Vidne, der for Retten edelig aflægger falsk Forklaring, hvad enten Edfæstelsen følger efter Forklaringen, eller denne afgives i Henhold til en foregaaende Edfæstelse, anses med Strafarbejde fra 2 indtil 10 Aar, forsaavidt ikke højere Straf maatte være forskyldt ifølge Veskaffenheden af det ved den falske Forklaring bevirkede eller tilsigtede Onde. Tilbagekalder Vidnet af egen Drift sin falske Forklaring, kan en ringere Grad af Strafarbejde anvendes, og under særdeles formildende Omstændigheder kan Straffen endog bestemmes til Fængsel paa Bånd og Brød, dog ikke under 4 Gange 5 Dage.

§ 146.

Naar Nogen uden at være bleven taget i Ed har aflagt falsk Forklaring for Retten, straffes han med Fængsel paa Bånd og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage, eller med Forbedringshuusarbejde; dog kan Straffen under særdeles for ham talende Omstændigheder bestemmes til simpelt Fængsel, ikke under 2 Maaneder. Dersom han af egen Drift tilbagekalder sin falske Forklaring, kan Straffen nedfattes til simpelt Fængsel i 8 Dage eller endog under særegne formildende Omstændigheder aldeles bortfalde.

§ 147.

Har Nogen i offentlig Straffesag afgivet falsk Vidneforklaring, men det findes, at Sagen gjaaldt ham selv, eller at han havde Anledning til at antage dette, bliver han ikke at straffe, hvis Forklaringen ikke er bleven bekræftet med Ed; har Edfæstelse fundet Sted, kan Straf af Fængsel anvendes. — Befindes det iøvrigt i Tilfælde, hvor Nogen har aflagt falsk Forklaring for Retten, at Vidnesbyrd ikke burde have været affordret ham paa Grund af hans Forhold til Sagen eller Parterne, blive de i §§ 145 og 146 foreskrevne Straffe at nedsætte, og kan, naar Edfæstelse ikke har fundet Sted, under formildende Omstændigheder endog Straf af Bøder anvendes.

§ 148.

Har et Vidne alene af Ubetænksomhed undladt at meddele, hvad han vidste til Sagens Oplysning, straffes han med Fængsel eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 149.

Naar Mænd, som af Retten, Øvrigheden eller anden offentlig Myndighed ere udnævnte til at afholde Syns-, Skjøn- eller Taxationsforretninger, under Ed eller i udtrykkelig Henhold til en forhen aflagt Ed afgive saadant Syn, Skjøn eller Taxation mod deres Overbeviisning, blive de at straffe som falske Vidner.

Gjøre deslige Mænd sig skyldige i mindre betydelige Misligheder, straffes de med Fængsel eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 150.

Har en Part for Retten bekræftet sit Udsagn med falsk Ed, bliver han at straffe lige med et falsk Vidne. Derfom han imidlertid kun har villet frie sig selv for Straf ved saadan falsk Ed, kan Straffen efter Omstændighederne nedsættes, endog til den laveste Grad af Forbedringshuusarbejde eller, forsaavidt

Forudsætningen for § 145 2det Punktum er tilstede, til Fængsel paa Band og Brød i 2 Gange 5 Dage.

§ 151.

Hvis Noget, der udenfor de ovennævnte Tilfælde for en offentlig Myndighed har at bekræfte Noget med sin Ed, gjør sig skyldig i Meened, bliver han at straffe med Forbedringshuusarbeide. Tilbagekalder han af egen Drift sit falske Udsagn, kan Straffen under formildende Omstændigheder nedsættes til Fængsel paa Band og Brød i 2 Gange 5 Dage.

§ 152.

De ovenfor givne Bestemmelser gjælde ogsaa med Hensyn til falsk skriftlig Bekræftelse i Henhold til en tidligere aflagt Ed, saavel som med Hensyn til saadan Bekræftelse under Ed, hvor Lovene hjemle Anvendelse af skriftlig Ed.

§ 153.

Ligeledes ere de ovenansførte Straffebestemmelser anvendelige paa dem, der enten aflægge Ed paa anden end den i Loven foreskrevne almindelige Maade eller afgive en Forsikkring, der træder i Eds Sted.

§ 154.

Den, som i de Tilfælde, hvor Loven paabyder eller tilsteder Saadant, afgiver en Erklæring under Tilbud af Ed eller paa Tro og Love, straffes, naar Erklæringen befindes at være falsk, med Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder, forsaavidt særlige Lovbestemmelser ikke maatte foreskrive nogen anden Straf.

§ 155.

Naar Noget ellers til Brug i Retssforhold, der vedkomme det Offentlige, afgiver falsk skriftlig Erklæring eller skriftlig bevidner Noget, hvorom han

ingen Kundskab har, bliver han at straffe med Bøder eller Fængsel, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin Beskaffenhed medfører høiere Straf.

Femtende Kapitel.

Forbrydelser med Hensyn til Religionen.

§ 156.

Den, der driver Spot med eller forhaaner noget her i Landet bestaaende Religionsaamfunds Troeskærdomme eller Gudsdyrkelse, straffes med Fængsel, ikke under 1 Maanedes simpelt Fængsel, eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 157.

Forhindrer Nogen ved Vold eller Trusel om Vold Afholdelsen af Gudstjeneste eller anden offentlig kirkelig Handling, straffes han med Fængsel eller Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar.

Den, som ved at opvække Larm og Uorden forhindrer eller forstyrrer Gudstjenesten eller de enkelte religiøse Handlinger, straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 158.

Den, der gjør sig skyldig i Krænkelser af Gravfreden, straffes, forsaavidt Handlingen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Fængsel.

Sextende Kapitel.

Forbrydelser mod Sædeligheden.

§ 159.

Den, som gjør sig skyldig i Hoer, straffes med Fængsel eller i Tilfælde af, at det ægtefæbelige Samliv er hævet, og isørigt under formildende

Omstændigheder med Vøder. Offentlig Baatale finder kun Sted, naar den fornærmede Ægtefælle forlanger det.

§ 160.

En gift Person, som indgaaer Ægteskab, ansees med Strafarbeide fra 2 indtil 6 Aar; dog kan Straffen under særdeles formildende Omstændigheder nedsættes til den laveste Grad af Forbedringshuusarbeide eller endog, naar det ægtefæbelige Samliv i længere Tid har været hævet ifølge Separationsbevilling, saavel som naar den Paagjældende havde Anledning til at antage, at den anden Ægtefælle var afgaaet ved Døden, til Fængsel paa Vand og Brød, dog ikke under 4 Gange 5 Dage. Ugift Person, som indgaaer Ægteskab med en gift Person, vidende, at denne er en Andens Ægtefælle, straffes med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar eller under særdeles formildende Omstændigheder med Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage. Er den forhen ugifte Person ved Ægteskabets Indgaaelse herom uvidende, men fortsætter Samlivet efter at være kommen til Kundskab herom, bliver Straf af Fængsel at anvende.

§ 161.

Finder legemlig Umgang Sted mellem Slægtninge i op- og nedstigende Linie, straffes Forældrene med Strafarbeide fra 4 indtil 10 Aar, og Børnene med Forbedringshuusarbeide eller under formildende Omstændigheder med Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 4 Gange 5 Dage.

§ 162.

Den, som har legemlig Umgang med sit Stifbarn eller med nogen af dets Afkom eller med sit Svigerbarn eller med sin i nedstigende Linie Beslægtedes Svigerbarn, ansees med Strafarbeide indtil 6 Aar, og skal den, som har legemlig Umgang med sin eller med nogen af sine Forældres Stiffader eller Stifmoder eller med nogen af sin Ægtefælles Forældre eller Slægtninge

i opstigende Linie, straffes med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar; dog kan Straffen, hvad Stifbørn eller disses Afkom angaaer, under formildende Omstændigheder nedsættes til Fængsel, ikke under 2 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 163.

Hvo som har legemlig Omgang med en Person, med hvem han eller hun staaer i en paa legemlig Omgængelse udenfor Ægteskab grundet Svogerstabsforbindelse af den i foregaaende Paragraf omhandlede Art, straffes med Fængsel, dog ikke under 1 Maanedes simpelt Fængsel.

§ 164.

For legemlig Omgang mellem Heel- eller Halsjødskende bliver Straf- arbejde indtil 6 Aar at idømme, dog at Straffen, hvis Slægtskabsforbindelsen ikke grunder sig paa Ægteskab, kan nedsættes til Fængsel, ikke under 2 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 165.

Have de, som ere saaledes beslægtede eller besvoglede, at de ikke uden Bevilling maae indgaae Ægteskab sammen, legemlig Omgang med hinanden, straffes de med Fængsel eller Bøder. Rige Straf finder Anvendelse paa saadanne Beslægtede eller Besvoglede, naar de indgaae Ægteskab med hinanden uden dertil forinden at have erhvervet den fornødne Tilladelse.

§ 166.

Den, der misbruger sin Stilling til at forføre sit Festerbarn, sin Myndling eller et ham til Underviisning og Opdragelse betroet Fruentimmer til Samleie, ansees med Straf- arbejde indtil 6 Aar eller under formildende Omstændigheder med Fængsel paa Vand og Brød ikke under 2 Gange 5 Dage. Dog bortfalder al Straf, hvis de komme i Ægteskab sammen.

§ 167.

Øves Utugt af Bestyrer, Forstander eller Opsynsmand ved Fængsel, Strafanstalt, Fattighuus, Opsøstringshuus, Helbredelsesanstalt eller anden saadan Indretning med et under hans Opsyn staaende Fruentimmer, straffes han med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Strafarbeide indtil 2 Aar.

§ 168.

Den, som ved Vold eller Trusler om øieblikkelig livsfarlig Vold tilvinger sig Samleie med en ubergyttet Kvinde, ansees med Strafarbeide, ikke under 4 Aar, eller under særdeles skjærpende Omstændigheder med Livsstraf. Øves saadan Færd mod ubergyttet Kvinde, bliver en forholdsmæssig ringere Straf at anvende, dog ikke under 2 Aars Forbedringshuusarbeide.

§ 169.

Forstaffer Nogen sig Samleie med en Kvinde ved Trusler, der uden at kunne henføres under de i § 168 ommeldte dog med Tvivl kunde antages at medføre Fare for hendes eget eller hendes Nærmestes Liv, Helbred, eller Belfærd, bliver Strafarbeide indtil 8 Aar at anvende.

§ 170.

Den, som forstaffer sig legemlig Dugang med en Kvinde, der befinder sig i en Tilstand, hvori Brugten af hendes fri Villie er hende betagen eller hun er ude af Stand til at modsætte sig Gjærningen, straffes, hvis han selv i den nævnte Hensigt har fremkaldt saadan Tilstand, paa samme Maade som i § 168 bestemt; i andet Fald bliver Strafarbeide indtil 8 Aar eller, naar det er en ubergyttet Kvinde, under formildende Omstændigheder Fængsel paa Vand og Brød at anvende.

§ 171.

Bringer Nogen ved List eller Magt en Kvinde i sin Vold for at formaae hende til Utugt, ansees han med Strafarbeide indtil 8 Aar, hvilken Straf dog,

forfaavidt Kvinden er berøgtet, under formildende Omstændigheder kan nedsettes til Fængsel paa Band og Brød, ikke under 4 Gange 5 Dage. Steer det for at formaae hende til Ægteskab, bliver en efter Omstændighederne indtil det Halve nedsat Straf at anvende.

§ 172.

Den, som forleder et Fruentimmer til at tilstaae sig Samleie ved at faae hende til at antage, at et gyldigt Ægteskab er indgaaet, eller ved at benytte sig af en anden Vildfarelse hos hende, i hvis Følge hun anseer Samleiet som ægteskabeligt, ansees med Strafarbeide indtil 8 Aar.

§ 173.

Bedriver nogen Utugt med et Pigebarn under 12 Aar, ansees han med Strafarbeide indtil 8 Aar, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Bestaaffenhed medfører høiere Straf.

§ 174.

Den, som til Utugt forfører et Pigebarn i en Alder af 12 indtil 16 Aar, straffes med Fængsel, ikke under 2 Maanedes simpelt Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Strafarbeide indtil 4 Aar. Tilstale finder dog kun Sted paa Forældres eller Børges Forlangende.

§ 175.

Den, som bortfører et ugift Fruentimmer under 18 Aar med hendes Samtykke, men uden hendes Forældres eller Børges Minde, for med hende at øve Utugt eller for at indgaae Ægteskab med hende, straffes med Fængsel, ikke under 1 Maanedes simpelt Fængsel, eller, hvor Hensigten har været at øve Utugt og under iøvrigt skjærpende Omstændigheder, med Forbedringshuusarbeide indtil 1 Aar. Tilstale finder dog kun Sted paa Forældres eller Børges Forlangende og bortfalder, saafremt den Paagjældende med Forældres eller Børges Samtykke ægter Pigen.

§ 176.

Gjør Nogen sig under de i §§ 161—170, 173 og 174 omhandlede Forudsætninger skyldig i uteerligt Forhold, uden at legemlig Dmgang finder Sted, bliver en forholdsmæssig mindre Straf at anvende.

§ 177.

Dmgængelse mod Naturen straffes med Forbedringshuusarbeide.

§ 178.

Naar Personer af forskjelligt Kjøn naaget Dvrighedens Advarsel om at fjerne sig fra hinanden vedblive at føre et forargeligt Samliv, straffes de med Fængsel.

§ 179.

Udlægger et Fruentimmer falskelig Nogen som Barnefader, bliver hun at straffe med Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder. Samme Straf er anvendelig paa den Mandsperson, der falskelig udgiver sig for Barnefader, saavelsom paa det Fruentimmer, der falskelig udgiver sig for Moder til en Andens Barn.

§ 180.

Fruentimmer, som imod Politiets Advarsel søge Erhverv ved Utugt, straffes med Fængsel.

§ 181.

Naar Nogen, som er vidende eller har Formodning om at være behæftet med venerisk Smitte, over Utugt med en Anden, bliver Straf af Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder Forbedringshuusarbeide at anvende.

§ 182.

De, som gjøre sig skyldige i Rufferi, saavelsom de, der for Betaling tilstede Personer af forskjelligt Kjøn Afgang til deres Boliger for der at øve

Utugt, eller som imod Politiets Forbud have Fruentimmer tilhuse, der ernære sig ved Løstagtighed, straffes med Forbedringshuusarbeide eller Fængsel paa Band og Brød.

§ 183.

Forældre, Bærger, Lærere eller Andre, der forføre deres Børn, Myndlinge eller de til deres Varetægt eller Opdragelse betroede Personer til Løstagtighed, ansees med Strafarbeide indtil 6 Aar.

Den Egtemand, der tvinger sin Hustru til utugtlig Omgang med Andre eller uden hendes Vidende og Villie giver Andre Leilighed til at forskaffe sig legemlig Omgang med hende, straffes med Forbedringshuusarbeide. Tilskynder han for Bindings Skyld sin Hustru til utugtlig Omgang med Andre, straffes han med Fængsel paa Band og Brød.

§ 184.

Den, som offentliggjør et utugtigt Skrift, straffes med Fængsel eller Bøder. Den samme Straf er anvendelig paa den, som sælger, uddeler eller paa anden Maade udbreder, eller som offentlig udstiller utugtige Afbildninger.

§ 185.

Den, som ved uteerligt Forhold krænker Blufærdigheden eller giver offentlig Forargelse, straffes med Fængsel paa Band og Brød eller med Forbedringshuusarbeide.

Syttende Kapitel.

Om Manddrab.

§ 186.

Den, som forsætlig ffiller et andet Menneſte ved Livet, straffes med Tugthuusarbeide fra 8 Aar indtil paa Livstid, eller under skjærpende Omſtændigheder paa Livet.

§ 187.

Har Drabsmanden udøvet Gjerningen i en ved Mishandling eller grov Fornærmelse mod ham selv eller hans Nærmeste af den Dræbte fremkaldt oprørt Sindstemning, kan Straffen nedsættes til 2 Aars Forbedringshuusarbeide eller under særdeles formildende Omstændigheder til Fængsel, dog ikke under 1 Aar.

§ 188.

Har en forsætlig udøvet Legemsfornærmelse havt Døden til Følge, og den Skyldige, skjøndt han ikke har villet Døden, dog har maattet forudsee denne som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gjerningen, ansees han med Strafarbeide fra 2 til 12 Aar.

§ 189.

Har den, der ved en forsætlig tilføiet Legemsfornærmelse forårsager en Andens Død, udøvet Gjerningen i en ved Mishandling eller grov Fornærmelse mod ham selv eller hans Nærmeste af den Dræbte fremkaldt oprørt Sindstemning, kan Straffen nedsættes, under iøvrigt formildende Omstændigheder endog til Fængsel, dog ikke under 6 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 190.

Den, som med Overlæg stiller et andet Menneſte ved Livet, straffes paa Livet.

§ 191.

Dræber Noget forsætlig sin Slægtning i opstigende Linie eller Ægtefælle, med hvem han lever i Samliv, skal han have sit Liv forbrudt eller straffes med Tugthuusarbeide paa Livstid. Dog kan Straffen under særdeles formildende Omstændigheder gaae ned til 8 Aars Tugthuusarbeide og i det i § 187 nævnte Tilfælde endog til 2 Aars Strafarbeide.

§ 192.

En Moder, som forsætlig dræber sit uægte Barn under eller strax efter Fødselen, ansees med Strafarbeide fra 2 indtil 12 Aar; er Gjerningen imidlertid udsjort efter en før Fødselen fattet Beslutning, bliver Strafarbeide fra 4 Aar indtil paa Livstid at anvende.

§ 193.

Et frugtsonneligt Fruentimmer, der forsætlig fordriver sit Foster eller dræber det i Moders Liv, ansees med Strafarbeide indtil 8 Aar.

Samme Straf er anvendelig paa den, som med Moderens Samtykke i saadan Hensigt anvender Midler paa hende med den anførte Virkning.

Skeer det uden hendes Vidende og Billie, ansees Gjerningsmanden med Strafarbeide fra 4 indtil 16 Aar og under særdeles skjæpende Omstændigheder paa Livstid.

§ 194.

Maar et udenfor Ægteskab besvangret Fruentimmer føder i Dølgemaal, og Barnet derefter findes at være dødt, uden at det kan oplyses, at Døden er indtraadt før Fødselen, straffes hun, forsaavidt hendes Forhold iøvrigt ikke medfører høiere Straf, med Forbedringshuusarbeide eller under formildende Omstændigheder med Fængsel, dog ikke under 4 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 195.

Viser noget udenfor Ægteskab besvangret Fruentimmer ellers uforsvarlig Omgang ved sin Barnefødsel, og Barnet derefter findes at være dødt, uden at det kan oplyses, at Døden er indtraadt før Fødselen, straffes hun med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Fængsel, dog ikke under 2 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 196.

Den, som dræber en Anden efter dennes bestemte Begjæring, straffes

med Forbedringshuusarbeide eller under særdeles formildende Omstændigheder med Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel.

Hjælper Nogen en Anden til at begaae Selvmord, straffes han med Fængsel.

§ 197.

Den, som udsætter et spædt Barn eller forlader en under hans Vare-tægt staaende Person i hjælpeløs Tilstand, straffes med Forbedringshuusarbeide eller under formildende Omstændigheder, navnlig hvis Gjerningen ikke har medført Fare for den Paagjældendes Liv eller Helbred, med Fængsel, ikke under 2 Maaneders simpelt Fængsel. Har Handlingen medført det udsatte Barns eller den forladte Persons Død eller en betydelig Legemsbeskadigelse (§ 204), uden at dette dog har været tilfjættet, kan Straffen stige til Tugt-huusarbeide i 12 Aar.

§ 198.

Den, som ved Uagtsomhed bliver Aarsag til en Andens Død, straffes, forsaavidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medfører større Straf, med Fængsel, dog ikke under 14 Dages simpelt Fængsel, eller med Bøder, ikke under 20 Rd. Under særdeles skjærpende Omstændigheder kan Forbedrings-huusarbeide indtil 2 Aar anvendes.

§ 199.

Undlader Nogen at komme den, som er stedt i Livsfare, til Hjælp, naar det var ham muligt uden Fare for Liv eller Helbred, straffes han, hvis den Anden omkommer, med Fængsel eller Bøder. Samme Straf rammer den, der ikke sørger for de efter Omstændighederne mulige Redningsmidlers Anvendelse paa Hængte, Drukneede eller paa anden Maade tilfjæteladende Omkomne.

Attende Kapitel.

Om Bold paa Person og Legemsbeskædigelser.

§ 200.

Den, som overfalder en Anden med Hug og Slag eller anden personlig Bold uden dog at tilføie ham Saar eller anden Skade, bliver, naar den Fornærmede under en af ham anlagt Sag derpaa gjør Paastand, at straffe med Bøder, dog at efter Omstændighederne Straf af Fængsel kan anvendes, navnlig naar Bolden har været overlagt.

§ 201.

Over saadan Bold imod Slægtninge i opstigende Linie, straffes den Skyldige med Fængsel, ikke under 4 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

§ 202.

Den, som mishandler sin Ægtefælle, med hvem han lever i Samliv, bliver, om Mishandlingen end ikke efterlader Saar eller anden Skade, at straffe med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

Paa samme Maade straffes den, der mishandler sine egne eller Andres til hans Omsorg betroede Børn.

§ 203.

Tilføier Noget en Anden Saar eller Skade paa Helbred, som dog ikke er af saa stor Betydning som den nedenfor i § 204 ommeldte, straffes han med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Strafarbeide, der i de i §§ 201 og 202 omhandlede Tilfælde endog kan stige indtil 4 Aar. Er Boldshandlingen ikke udøvet med Overlæg, kan Straffen dog under isvrigt formildende Omstændigheder nedsættes til Bøder, ikke under 20 Rd.

I de her omhandlede Tilfælde kan ifølge den Fornærmedes Begjæring Tiltale bortfalde, naar ingen betydelig Skade er skeet.

§ 204.

Lemløster Nogen en Anden, berøver ham Synet eller Hørelsen eller tilføier ham saadan Skade, at Haand, Fod, Die eller andet Lem af lige Vigtighed bliver ubrugbart, eller at hans Sjæls- eller Legemskræfter iøvrigt blive saaledes svækkede, at han er usikkert til at udføre sine Kaldspligter eller det daglige Livs Syssler enten for bestandig eller for en længere ubestemt Tid, ansees den Skyldige, naar han enten har villet saadan Skade eller dog har maattet forudsee den som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gjerningen, med Strafarbejde indtil 12 Aar.

§ 205.

Er en Voldsgjerning af den i § 204 ommeldte Bessaffenhed udøvet i en ved Mishandling eller grov Fornærmelse mod Voldsmanden eller hans Nærmeste af den Overfaldne fremkaldt oprørt Sindsstemning, kan Straffen under iøvrigt formildende Omstændigheder nedsettes til Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 206.

Have to eller flere Personer tilføiet hinanden Hug, Slag eller anden Vold, der gaaer ind under § 200, og Sag i den Anledning finder Sted, kan Strafansvaret for den ene eller begge Parter efter Omstændighederne bortfalde.

Tilføies de i § 204 omhandlede Bessadigeller under Slagsmaal, kan Straffen nedsettes under iøvrigt formildende Omstændigheder endog til 2 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 207.

Den, som ved Uagtsomhed bliver Aarsag til, at en Legemsbessadigelse af den i § 204 omhandlede Art tilføies en Anden, straffes med Fængsel eller Bøder.

Tittende Kapitel.

Om Duel.

§ 208.

Den, som duellerer, straffes med simpelt Fængsel. Hvis Nogen i Duel dræber en Anden, eller tilføier ham betydelige Legemsbeskadigelser (§ 204), er Straffen mindst 3 Maaneders Fængsel. Var det mellem Parterne vedtaget, at Kampen skulde fortsættes, indtil den Enes Død indtraadte, kan Straffen stige indtil 5 Aars Statsfængsel.

Har Nogen under Duellen ved forsætlig Overtrædelse af Vedtægt eller Aftale forarsaget den Andens Død eller tilføiet ham en Legemsbeskadigelse, bliver den efter Tilfældets Bestaffenhed almindelig foreskrevne Straf at anvende.

§ 209.

Sekundanter straffes med simpelt Fængsel, ikke under 2 Maaneder, naar de have været vidende om, at Duellen skulde fortsættes, indtil den Enes Død indtraadte, og dog ikke modsat sig Udførelsen af en saadan Overeenskomst, eller de forsætlig overtræde de Pligter, der ifølge Vedtægt eller Aftale paahvile dem.

Tyvende Kapitel.

Om Krænkelser af Andres Frihed.

§ 210.

Den, som ved Vold eller Trusel om Vold tvinger en Anden til at gjøre, taale eller undlade Noget, straffes, forsaavidt hans Forhold ikke efter sin Bestaffenhed medfører høiere Straf, med Bøder eller Fængsel eller under skjærpene Omstændigheder med Forbedringshuusarbeide indtil 1 Aar.

§ 211.

Den, som uberettiget binder eller indespærker Nogen eller paa anden

Maade betager ham hans personlige Frihed, straffes med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Forbedringshønsarbejde indtil 2 Aar. Har Handlingen medført længere Tids Frihedsberøvelse eller højt skadelig Indflydelse paa den Fornærmedes Sjæls- eller Legemstilstand, eller er Nogen bortført til fremmede Lande, henført paa et affondret Sted, hvorfra han ikke ved egen Hjælp kan komme bort, eller bleven undergivet uberettigede Personers Magt, kan en høiere Grad af Strafarbejde anvendes, og Straffen under særdeles skjærpende Omstændigheder endog stige til Tugthønsarbejde indtil 12 Aar.

§ 212.

Offentlig Baatale finder i de i § 210 og § 211 1ste Stykke omhandlede Tilfælde ikkun Sted, naar den Skyldiges Forhold antages at egne sig til større Straf end Bøder eller simpelt Fængsel. Er offentlig Sag anlagt, og Domstolene ikke finde, at den Skyldiges Forhold egner sig til høiere Straf, bliver Straf kun at anvende, naar den Forurettede begjærer den Tiltalte dømt.

§ 213.

Hvis Nogen ved List eller Magt unddrager Forældre eller andre rette Bedkommende et Barn under 15 Aar, straffes han med Fængsel, ikke under 2 Maaneders simpelt Fængsel, eller under skjærpende Omstændigheder, navnlig naar det er skeet i egenlystigt eller usædeligt Diemed, med Strafarbejde indtil 8 Aar.

§ 214.

Med Hensyn til Straffen for Negerhandel og Deelagtighed i denne Forbrydelse forbliver det ved Forskrifterne i Fdg. af 3die Juli 1835, sammenholdt med denne Lovs Kap. 2 §§ 11—16.

Et og tyvende Kapitel.
Om Ærefornærmelser.

§ 215.

Ærænter Nogen en Andens Ære ved ubeføiet at tillægge ham Handlinger, der vilde gjøre ham uværdig til Medborgeres Agtelse, eller om ham at bruge Benævnelser, som alene kunde hjemles ved saadanne Handlinger, straffes han med Bøder fra 20 indtil 500 Rbd. eller med simpelt Fængsel fra 14 Dage indtil 6 Maanedes.

§ 216.

Skæer det i et trykt Skrift eller paa anden Maade, hvorved Ærefornærmelsen erhølder en større Udbredelse, eller paa Steder eller til Tider, der i høi Grad forøge det Ærænkende i Ytringen, straffes den Skyldige med simpelt Fængsel, ikke under 3 Maanedes, eller med Bøder, ikke under 100 Rbd.

§ 217.

For andre ubeføiede Sigtelser, der maae ned sætte den Angrebnes borgerlige Agtelse, samt for Ukvemsord eller Skjældsord saabelsømt for enhver ved Rader eller Fagter eller anden Gjerning, der tilkjendegiver Ringesagt, udviist Fornærmelse anvendes Bøder indtil 500 Rbd. eller simpelt Fængsel indtil 6 Maanedes.

§ 218.

I de i §§ 215—217 omhandlede Tilfælde blive derhos de ubeføiede Udblæfser efter den Fornærmedes Paastand at kjende døde og magtesløse.

§ 219.

Naar Fornærmelsen tilbagegives Fornærmeren, kunne Domstolene enten for begge Personer eller for den ene af dem anvende ringere Straf eller efter Omstændighederne endog lade Straffen aldeles bortfalde.

§ 220.

Den, der ved offentlige Meddelelser om personlige og huuslige Forhold krænker Privatlivets Fred, straffes med Bøder fra 10 til 200 Rd. eller med simpelt Fængsel indtil 3 Maaneder.

§ 221.

Den, der krænker Huusfreden ved uberettiget at trænge sig ind i en Andens Bolig eller vægre sig ved paa Opfordring at forlade samme, straffes med Bøder indtil 200 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 3 Maaneder.

§ 222.

Med samme Straf ansees den, der gjør Brud paa Brevhemmeligheden.

§ 223.

De i dette Kapitel nævnte Handlinger kunne alene paatales af den Fornærmede eller af den, som ifølge Lovgivningen er berettiget til at handle paa hans Begne. Er den, om hvem de fornærmende Udtryk ere brugte, afgaaet ved Døden, ere hans Ægtefælle, Forældre, Børn eller Sødsfende berettigede til at paatale samme, hvad enten Fornærmelsen er fremført i hans levende Live eller efter hans Død.

Lo og tyvende Kapitel.

Om falske Angivelser og Klagemaal.

§ 224.

Den, der ved falsk Angivelse om en forøvet Lovovertrædelse bevirker, at den offentlige Myndighed sætter sig i Virksomhed til sammes Opdagelse, straffes, forsaavidt intet andet Onde derved maatte være tilfigtet, med Fængsel eller Bøder.

§ 225.

Hvo som imod bedre Vidende for Dyrigheden angiver Noget for en Forbrydelse, hvori han er uskyldig, straffes med Fængsel eller efter Omstændighederne,

navnlig naar der i Loven er foreffrevet Livsstraf eller Strafarbeide for den Forbrydelse, hvorom der er sseet Angivelse, med Strafarbeide indtil 6 Aar.

§ 226.

Hvo som til Kongen, nogen af de lovgivende Forsamlinger, Ministerierne eller Dvirgheden indgiver aabenbar falske Klagemaal, straffes med Fængsel eller Bøder eller under skjærpnde Omstændigheder med Forbedringshuusarbeide indtil 1 Aar, forsaavidt ikke Slutningsbestemmelsen i § 225 maatte medføre høiere Straf. Er det en Sagfører eller anden Embedsmand, som gjør sig skyldig i en saadan Forbrydelse, dertil forleder Andre eller dermed er dem behjælpelig, bliver han efter Omstændighederne tillige at dømme til at have sit Embede forbrudt.

§ 227.

Indklæder Nogen en Ansøgning eller Klage til Kongen, nogen af de lovgivende Forsamlinger, Ministerierne eller Dvirgheden i utilbørlige eller usømmelige Udtryk, bliver han at straffe med Bøder.

Samme Straf er anvendelig paa den, der paa en Ansøgning eller Klage urigtig angiver sig som Forfatter af samme.

Tre og tyvende Kapitel.

Om Tyveri og Nan.

§ 228.

Den, som gjør sig skyldig i simpelt Tyveri, straffes første Gang med Fængsel paa Band og Brød, ikke under 5 Dage; dog kan Straffen under skjærpnde Omstændigheder, navnlig naar det Stjaalue er af betydelig Værdi, naar Segl er brudt eller Gjemme aabnet ved Vold, Diriker, falske eller tilfiste de Nøgler, naar Tyveriet er ndøvet mod Skibbrudne, under Ildbrand eller lignende Ulykkestilsælde, eller naar den Skyldige stod i den Vestjaalues

Tjeneste, eller hans Forhold til denne isvrigt gav ham en særegen Leilighed til det begaaede Tyveri, stige indtil Forbedringshuusarbeide i 2 Aar.

§ 229.

Følgende Tyverier betragtes som grove og medføre første Gang, de begaaes, Strafarbeide indtil 8 Aar:

1. naar Nogen paa Marken stjæler Heste, Kvæg eller Faar;
2. naar Nogen i Kirken stjæler Ting, som høre til Kirken eller ere bestemte til at bruges til en kirkelig Handling, saa og naar Nogen opbryder og stjæler af Kirkeblokken;
3. naar Nogen stjæler Noget, der forsendes med Posten, medens det er under Postvæsenets Varetægt, hvortil ogsaa henregnes Borttagelsen af Breve;
4. naar Tyven ved Bold eller ved Diriker, falske eller tillistede Nøgler har skaffet sig Indgang i Huus, den dertil hørende Gaard, Værelser, aflukkede Loft- og Kjælderrum eller i Skib, eller det er skeet ved at stige over Huus, Muur eller andet saadant Lukke, eller ved at stige ind igjennem Binduer, Skorstene eller andre saadanne Abninger, som ikke ere bestemte til Indgang. Har Tyven paa en af de her anførte Maader ved Nattetid skaffet sig Indgang i et beboet Sted eller beboede Leilighed i samme, eller har han indsnaget sig sammesteds for at kunne udøve Tyveri til hiin Tid, bliver hertil at tage Hensyn ved Straffens Udmaalning som en skjærpende Omstændighed;
5. naar Tyven har været beredt paa til sit Forsvar at gjøre Brug af Vaaben eller andet slikt farligt Redskab.

§ 230.

Den, som efter een Gang at være dømt for Tyveri gjør sig skyldig i simpelt Tyveri, straffes med Fængsel paa Band og Brød, ikke under 3 Gange 5 Dage, eller med Forbedringshuusarbeide indtil 4 Aar.

Er det et grovt Tyveri, hvori han findes skyldig, bliver Strafarbeide fra 8 Maaneder til 10 Aar at anvende.

§ 231.

Findes den, som tidligere 2 Gange er dømt for Tyveri, derefter at have gjort sig skyldig i simpelt Tyveri, bliver han at ansee med Strafarbeide indtil 6 Aar. Er det et grovt Tyveri, hvori han findes skyldig, bliver Straf- arbeide fra 1 til 12 Aar at anvende.

§ 232.

Stjæler Noget 4de Gang eller oftere, bliver, hvis det sidst begaaede Tyveri er simpelt, Strafarbeide fra 1 til 10 Aar og, hvis det er et grovt Tyveri, fra 2 til 16 Aar eller under særdeles skjærpænde Omstændigheder ind- til paa Livstid at anvende.

§ 233.

Stjæler Barn mellem 10 og 15 Aar, straffes det med Kæis eller med simpelt Fængsel eller med begge de nævnte Straffe i Forening.

§ 234.

Borttagelsen af paa Roden staaende Træer eller Dele af samme ansees som andet Tyveri.

§ 235.

Medsfører den borttagne Gjenstandes Ubetydelighed i Forbindelse med dens øvrige Vægfænhed og de særegne Omstændigheder, hvorunder Bort- tagelsen har fundet Sted, at Handlingen har en mærkelig ringere Grad af Strafverdighed end Tyveri i Almindelighed, saasom naar Frugter i anden Mands Have eller paa dennes Mark eller Føde- og Drikkevarer borttages til umiddelbar Fortæring, uden at hermed er forbundet Omstændigheder, som udelukke Handlingen fra den mildere Bedømmelse, bliver Straf af Bøder ind- til 50 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 1 Maaned at anvende. Offentlig Paatale finder kun Sted, naar den Fornrettede begjærer det.

§ 236.

Sætter Nogen sig paa ulovlig Maade i Besiddelse af anden Mandes Gods uden Hensigt til at tilegne sig det eller stille Eieren derved, men alene for at benytte sig af samme til et bestemt Brug, straffes han med Fængsel eller Bøder. Offentlig Baatale finder kun Sted efter den Forurettedes Begjæring.

§ 237.

Den, som gjør sig skyldig i Ran, straffes som for Tyveri.

§ 238.

Den, som gjør sig skyldig i Hæleri ved uden foregaaende derom truffen Aftale at tilforhandle sig eller paa anden Maade modtage eller fordølge stjaalne Koster, straffes 1ste Gang med Fængsel paa Vand og Brød, eller med Forbedringshuusarbeide indtil 1 Aar, 2den Gang med Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 5 Dage, eller med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar, 3die Gang med lige Fængsel, ikke under 2 Gange 5 Dage, eller med Forbedringshuusarbeide indtil 3 Aar, og, skeer det oftere, med Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 4 Gange 5 Dage, eller med Strafarbeide indtil 6 Aar.

§ 239.

Gjør Nogen Vane eller Næringsvei af at tilforhandle sig eller paa anden lignende Maade at modtage stjaalne Koster, straffes han 1ste Gang med Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 4 Gange 5 Dage, eller med Strafarbeide indtil 4 Aar, og kan Straffen, naar Forbrydelsen gjentages, stige til 8 Aar.

§ 240.

Gjør Nogen sig ellers medskyldig i Tyveri, bliver han at straffe efter Reglerne i denne Lovs Kap. 5, saaledes at Straffen, naar den Skyldige tidligere een eller flere Gange er dømt for Tyveri eller Meddeelagtighed heri, bliver

at bestemme i Forhold til de for 2den Gang eller oftere begaaet Tyveri foreskrevne Straffe.

Begaæet Tyveri af den, der tidligere er dømt for anden Medskyld deri end Hæleri, kan han ikke straffes ringere end om han igjen havde gjort sig skyldig i saadan Meddeelagtighed.

§ 241.

De Domme, som forhen ere Nogen overgaaede for Tyveri eller anden Meddeelagtighed deri end Hæleri, blive, naar han derefter gjør sig skyldig i sidstnævnte Forbrydelse, at tage i Betragtning til Straffens Skjærpelse paa samme Maade, som om han derved var befunden skyldig i Hæleri.

Er Nogen, som nu skal dømmes for Tyveri eller Meddeelagtighed deri, forhen dømt for Hæleri, kan han i intet Tilfælde dømmes mildere, end om den nye Forbrydelse bestod i Hæleri.

§ 242.

Dersom Nogen, som redelig er kommen i Besiddelse af stjaalne Koster, lægger Dølgemaal paa samme, naar de efterhyses, men det efter Omstændighederne maa antages, at han derved alene har ladet sig bestemme af sieblikkelig Forlegenhed eller Frygt, bliver han kun at straffe med Bøder eller simpelt Fængsel, og kan endog al Straf bortfalde, dersom han selv af egen Drift kommer frem med Kosterne.

Fire og tyvende Kapitel.

Om Nøveri og Trusler.

§ 243.

Den, som ved personlig Bold eller Trusel om sieblikkelig Anvendelse af saadan fratager eller aftvinger en Anden Penge, Gods, Forfkrivning eller andet Dokument, der begrundet Rettigheder, eller der kunde paadrage den Over-

faaldne eller Andre Forpligtelser eller stille ham eller Andre ved Rettigheder, saa og den, som bruger saadan Vold eller Trusel for at fuldbyrde Tilvendselen af anden Mands Eiendom eller bringe det borttagne i Sikkerhed, anses med Strafarbeide fra 1 til 10 Aar. Hvis betydelig Mishandling har fundet Sted, eller Gjerningen iøvrigt har haft en særdeles farlig Karakter, saa og naar den Skyldige tilforn er dømt for Røveri, grovt eller oftere gjentaget Tyveri, kan Straffen stige til Tugthuusarbeide i 16 Aar og under særdeles skjærpende Omstændigheder endog til livsvarigt Tugthuusarbeide.

§ 244.

Gjør Nogen sig skyldig i Sørvæveri eller udruster Skib i saadant Diemed, straffes han med Tugthuusarbeide paa Livstid eller efter Omstændighederne, navnlig hvis Nogen er omkommen som Følge af det sørvæveriske Overfald, paa Livet.

§ 245.

Den, som, uden at Handlingen gaaer ind under § 243, for at forstærke sig eller Andre Fordeel truer Nogen med Skade paa Liv, Lemmer, Frihed, Ære eller Gods, straffes med Strafarbeide indtil 6 Aar eller under for- mildende Omstændigheder med Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel.

§ 246.

Domme, der ere overgaaede Nogen efter §§ 243—245, skulle i Tilfælde af, at den Paagjældende senere findes skyldig i Tyveri, have samme Virkning, som om det havde været Tyvsdomme.

Fremdeles blive Straffedomme for Meddeelagtighed i Røveri og for Hæleri eller anden Meddeelagtighed i Tyveri at sætte i Klasse med hinanden i Henseende til den Forbrudders Gjentagelse efter §§ 238, 240 og 241 tillagte Virkning.

Fem og tyvende Kapitel.

Om ulovlig Omgang med Hittegods og nogle dermed beslægtede Forbrudelser.

§ 247.

Den, som ikke oplyser Hittegods, straffes med Fængsel, og kan Straffen under særdeles skjærpnde Omstændigheder, navnlig i Gjentagelsestilfælde, stige til Forbedringshuusarbeide i 2 Aar. Er den fundne Gjenstand af ubetydelig Værdi, og Omstændighederne iøvrigt tale til Fordeel for den Paagjældende, kan Straffen nedsættes til Bøder eller endog aldeles bortfalde.

§ 248.

Bestemmelserne i foregaaende Paragraf komme ogsaa til Anvendelse paa den, der fordølger eller ulovlig tilegner sig anden Mand's Gods, hvoraf han paa anden Maade tilfældig er kommen i Besiddelse.

§ 249.

Naar Noget underslaaer eller paa anden Maade uredelig omgaaes med strandet Gods, bliver han at straffe med Fængsel paa Bånd og Brød eller under formildende Omstændigheder med simpelt Fængsel eller Bøder; dog kan Straffen under skjærpnde Omstændigheder stige til Strafarbeide i 4 Aar.

§ 250.

Den, som udplyndrer sig, uden at Handlingen efter sin Beskaffenhed kan ansees som Tyveri, straffes med Fængsel eller under skjærpnde Omstændigheder med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

Ses og tyvende Kapitel.

Om Bedrageri.

§ 251.

Den, som ved at udgive sig for en anden Person, end han er, eller ved at foregive at være berettiget til at handle paa anden Mand's Vegne, fravender

Nogen Penge eller Gods, eller som svigagtig modtager, hvad en Anden paa Grund af urigtigt Kjendskab til Omstændighederne troer sig pligtig til at betale eller afgive til ham, eller som ved falske Foregivender forleder Nogen til at kjøbe eller paa anden lignende Maade at modtage en Gjenstand for noget væsentlig Andet og Værdifuldere, end den er, eller som, uden Hensigt til at betale, tager Varer paa Kredit, straffes med Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 5 Dage, eller med Forbedringshuusarbejde indtil 2 Aar, og kan Straffen under særdeles skjærpvende Omstændigheder, ligesom og naar Forbrydelsen gjentages, stige indtil 6 Aars Strafarbejde.

§ 252.

Samme Straf kommer til Anvendelse paa den, som for at forholde en Anden, hvad der lovlig tilkommer denne, fragaaer Modtagelsen af, hvad der er betroet ham til Laan, være sig Penge eller Andet, til Leie, Forvaring, Pant eller paa anden saadan Maade, saavelsom paa den, der svigagtig nægter den Tilbagegivelse eller Betaling, der har fundet Sted, saa og paa den, som underslaaer noget et Dødsbo tilhørende Gods eller fordsølger en samme tilkommende Fordring, hvilken han er pligtig at opgive, eller som fremfører opdigtede Fordringer i et Dødsbo eller ved anden Leilighed, hvor de paa Grund af Vedkommendes Mangel paa Kjendskab om Omstændighederne kunne ventes at sættes igjennem, eller som i bedragerisk Hensigt berøver en Anden Midlerne til at gjøre en lovlig Fordring gjældende eller til at værges sig imod en urigtig Fordring ved at fravende ham Dokumenter eller tilintetgjøre disse eller gjøre dem ubrugelige, eller som foretager Proformaafhændelser eller Proformapantsættelser for at betage sine Kreditorer Midlerne til at beholde, hvad der tilkommer dem.

§ 253.

Samme Straf anvendes fremdeles paa den, som i bedragerisk Hensigt afhænder eller pantsætter eller paa anden svigagtig Maade, hvorved rette Eiers Eiendomsret kunde gaae tabt, tilegner sig Gods, der er ham betroet til

Laan, Leie, Forbaring, Bestyrelse eller Pant, eller hvorover Tredeemand har erhvervet en Rettighed, med hvilken den, der ved hiin Handling skulde stiftes, er uforenelig, saa og paa den, der svigagtig bortflytter eller forstikker arresteret Gods.

§ 254.

Er det fremmede Penge, Noget uberettiget anvender til eget Brug, skal det dog, dersom det ikke er ved at bryde Ecgl eller Laas for de fremmede Penge, at han har sat sig istand til at benytte dem, og han heller ikke svigagtig har fragaaret Modtagelsen, beroe paa den Forurettede, om han vil have Sagen forfulgt, ligesom han og, indtil Dom er affagt, kan fratælde Sagens fortsatte Forfølgning, og bortfalder alt Strafsansvar, hvis den Skyldige, inden Dom i første Instantis overgaaer ham, erstatter, hvad han saaledes har forbrugt.

§ 255.

Straffebestemmelsen i § 251 kommer ligeledes til Anvendelse paa den, der forøver Bedrageri i Spil, saa og paa den, der ved Signen, Maalen, Manen, Spaanen eller ved Hjælp af andre overtroiske Kunster fravender Noget Penge eller Gods.

§ 256.

Er et Bedrageri, der ellers vilde være at straffe efter § 251, udøvet i en saa lidet betydende Grad, eller iøvrigt under saadanne særegne Omstændigheder, at samme har en mærkelig ringere Grad af Strafsværdighed end Bedrageri i Almindelighed, bliver Straf af simpelt Fængsel indtil 2 Maanedes eller under særdeles formildende Omstændigheder af Bøder indtil 50 Rd. at anvende. Offentlig Baatale kan bortfalde, naar den Forurettede heri samtykker.

§ 257.

Svigagtige Handlinger, der vel ere beslægtede med de i §§ 251—255 omhandlede, men dog ikke ganske kunne sættes ved Siden af disse, straffes med Bøder eller Fængsel. Offentlig Baatale kan bortfalde, naar den Forurettede deri samtykker.

§ 258.

Den, som svigagtig tilvender sig Noget af det, der forsendes med Posten og er hans Baretægt undergivet, ansees med Strafarbeide indtil 8 Aar.

§ 259.

Den, som ved at benytte Sø-, Brand- eller anden Forsikkring gjør sig skyldig i svigagtig Dmgang, ansees, hvad enten Forsikringen er tegnet i Kongeriget eller udenfor samme, med Strafarbeide indtil 6 Aar eller med Fængsel paa Band og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage.

§ 260.

Naar Nogen, efterat hans Bo er taget under Behandling som fallit, eller paa en Tid, da han maatte forudsee sin forestaaende Fallit, i egennyttig Hensigt foretager Noget, der gaaer ud paa, at Boets lovlige Giendele eller Fordringer ikke komme samme tilgode, eller at urigtige Fordringer paa Boet gjøres gjældende, eller naar Nogen til den sidstnævnte Tid i lige Hensigt optager nye Forstrækninger, ansees han med Strafarbeide indtil 6 Aar eller med Fængsel paa Band og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage.

§ 261.

Den, som til et af de ovennævnte Tidspunkter foretager Handlinger, ved hvilke han, dog uden derved at søge egen Fordeel, retsstridig begunstiger enkelte Kreditorer paa andres Beforsning, saasom ved at foretage Afhændelser mod et uforholdsmæssigt ringe Bederlag, ved at benytte, hvad han har under Hænder, til fortrinnsviis at betale enkelte Kreditorer, eller ved at udstede Dokumenter, som under Falliten skulde give enkelte Kreditorer Fortrin fremfor de øvrige, straffes med Fængsel paa Band og Brød eller under formildende Omstændigheder med simpelt Fængsel, dog ikke under 1 Maaned.

§ 262.

Befindes det, at Nogen, som er pligtig til at føre Handelsbøger, og

hvis Bo er kommen under Fallitbehandling, har forvansket, bortskaffet eller tilintetgjort disse Bøger eller har ført dem paa en uredelig Maade eller i svigagtig Hensigt unbladt at føre dem, straffes han med Fængsel paa Bånd og Brød eller med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

Har Fallenten gjort sig skyldig i grove Uordener i Henseende til Førelsen af sine Handelsbøger, bliver han at straffe med simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 263.

Naar Nogen, hvis Bo er kommen under Fallitbehandling, befindes ved ødsel Levemaade, ved høit Spil, ved vovelige Foretagender, der ikke staae i Forhold til hans Formue, eller ved anden saadan letfindig Udfærd at have paaført sine Kreditorer betydelige Tab, bliver han, naar nogen af Boets Kreditorer derpaa andrager, at straffe med Fængsel.

Syv og tyvende Kapitel.

Om Falskmyntneri, Efterskreven og Forfalskning af Dokumenter og andet Falsk.

§ 264.

Den, som eftergjør dansk Mynt eller Nationalbankens Sedler, straffes med 2 indtil 12 Aars, og den, som forfalsker samme, med 1 indtil 6 Aars Strafarbeide.

Forbrydelsen er fuldbyrdet, saasnart Mynten eller Seddelen er bleven forfærdiget eller forfalsket, om den end ikke er udgiven.

§ 265.

Den, som eftergjør fremmed Mynt eller fremmede Pengesedler, skal, om de end ei ere bestemte til Udgivelse her i Riget, anses med Strafarbeide fra 1 indtil 8 Aar, og den, som forfalsker dem, med Strafarbeide indtil 4 Aar.

§ 266.

Deeltager Nogen i et Falskmyntneri, der er begaaet i Udlandet under saadanne Omstændigheder, at Hovedmanden ikke her i Riget kan drages til Ansvar, ved heri Landet at udgive de falske Penge, bliver han at straffe, som om han selv var Gjerningsmanden.

§ 267.

Udgiver Nogen Penge, om hvilke det er ham vitterligt eller han har Formodning, at de ere eftergjorte eller forfalskede, uden at hans Forhold dog kan betragtes som Deelagtighed i Falskmyntneriet selv, straffes han med Forbringshuusarbejde indtil 2 Aar eller med Fængsel. Har han selv modtaget Pengene som ægte, straffes han med Fængsel eller Bøder.

§ 268.

Den, som falskelig skriver anden Mand's Navn under Testament, Kontrakt, Gjælds-brev, Transport, Anviisning, Kaution, Fuldmagt, Røttering eller noget andet privat Dokument, som sigter til at stifte Rettigheder eller hæve Forpligtelser, ansees med Straf-arbejde fra 1 til 8 Aar; dog kan Straffen, naar Gjenstanden er af ubetydelig Værdi, eller iøvrigt under særdeles formildende Omstændigheder, navnlig naar Gjerningsmanden hverken har paaført eller tilsigtet at paaføre Andre nogen Skade, nedsættes endog til Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 4 Gange 5 Dage.

§ 269.

Er det en Statsforfælsning, en Bøxel eller et andet saadant til almindeligt Omløb bestemt Papir, med Hensyn til hvilket Forbrydelsen er begaaet, bliver Straf-arbejde fra 1 til 12 Aar at idømme.

Samme Straf er anvendelig, naar Nogen paa lige Maade falskelig udfærdiger en Ministerial- eller Dvirigheds-Resolution, en Retsakt eller noget andet offentligt Dokument, der skulde indeholde en bindende Regel eller Afgjørelse eller og udgjøre et juridisk Beviis.

§ 270.

Skriver Nogen falskelig anden Mand's Navn under Andragender, Vidnesbyrd, Pas eller andre Dokumenter, der ifølge deres Beskaffenhed ere af mindre Betydning end de i §§ 268 og 269 nævnte, bliver han at straffe med Fængsel paa Bånd og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage, eller med Strafarbejde indtil 4 Aar.

§ 271.

De i §§ 268—270 foreskrevne Straffe skulle dog, naar det falske Dokument paa Grund af dets siensynlige Mangler har været mindre farligt, kunne nedsættes, efter Omstændighederne indtil det Halve.

§ 272.

Den, der efterskriver Kongens Navn, straffes med Strafarbejde, dog ikke under 2 Aar.

§ 273.

Den, som falskelig udfylder et i en Andens Navn udstedt og af denne underskrevet, men til Udgivelse endnu ikke bestemt Dokument eller forsyner det med Segl, hvor dette udfordres til at give Dokumentet fuld Gyldighed, ansees, som om han falskelig havde underskrevet det.

§ 274.

Med samme Straf, som om han havde forsynet det med falsk Underskrift, ansees fremdeles den, der forfalster Indholdet af et Dokument. Er Forfalskningen saa kjendelig, at Ingen uden aabenbar Uforsigtighed derved kunde stufes, kan Straffen nedsættes, efter Omstændighederne til det Halve.

§ 275.

Skriver Nogen opdigtede Navne under et Dokument, blive de for falsk Underskrift paa Dokumenter af samme Beskaffenhed givne Forskrifter at anvende med en forholdsmæssig Nedsættelse af Straffen, efter Omstændighederne til det Halve.

§ 276.

De i §§ 268—275 nævnte Forbrydelser ansees som fuldbårde, saasnart Falskneren har gjort Brug af Dokumentet eller givet det fra sig til Benyttelse af en Anden, uden Hensyn til, om Nogen derved er bleven skuffet.

§ 277.

Den, der i svigagtig Hensigt forfærdiger urigtige Maal eller Vægtredskaber eller forandrer rette Maal eller Vægtredskaber, saavelsom den, der benytter saadanne falske eller forfalskede Redskaber til dermed at bedrage Andre, straffes med Fængsel paa Band og Brød, ikke under 5 Dage, eller med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar. Under særdeles skjærpende Omstændigheder, ligesom og naar Forbrydelsen gjentages, kan Straffen stige indtil 6 Aars Strafarbeide.

Den, der i sin Næringsdrift benytter Vægt eller Maal, som ikke lovlig er justeret, eller som ved Tid eller Brug er bleven forandret, straffes første Gang med Bøder indtil 100 Rd. og i Gjentakelsestilfælde med høiere Bøder eller Fængsel.

§ 278.

Med den i foregaaende Paragrafs 1ste Stykke foreskrevne Straf ansees fremdeles den, som forfalster Varer, eller som falskelig forsyner Varer eller andre Gjenstande med et offentlig Stempel eller Mærke, der skal afgive Borgen for sammes Ægthed eller Godhed, eller som svigagtig tilvender sig slikt Stempel eller Præg paa Gjenstande, der ikke egne sig dertil, saavelsom den, der uhjemlet anbringer Andres Mærke eller Stempel paa Varer, der ere af væsentlig ringere Beskaffenhed end den, som Stemplet eller Mærket antyder.

Ere de Varer, hvorpaa Andres Mærke eller Stempel uhjemlet er anbragt, ikke af nogen væsentlig ringere Beskaffenhed, bliver den i § 277 2det Stykke fastsatte Straf at anvende, hvorhos Baatale kun finder Sted, forsaavidt Nogen, som derved er forurettet, begjærer det. Saa kommer ogsaa den nysnævnte Straffebestemmelse til Anvendelse med Hensyn til mindre, i Smaa-

handelen forefaldende, Varesforfalskninger, ved hvilke kun ubetydeligt Tab tilføies Nogen.

§ 279.

Den, som i bebragerist Hensigt flytter, sætter eller borttager Skjælsteen eller forvansker andet Mærke, der betegner de forskjellige Eiendommers Grændser eller de dermed forbundne Rettigheder, bliver ligeledes at straffe efter Bestemmelsen i § 277 1ste Stykke.

Otte og tyvende Kapitel.

Om Brandstiftelse.

§ 280.

Sætter Nogen Ild paa Huus eller Skib, enten det er hans eget eller en Andens, under saadanne Omstændigheder at han maatte indsee, at Andres Liv derved udsattes for aabenbar Fare, eller det skeer for at befordre Oprør, Plyndring eller anden saadan Forstyrrelse af Samfundsordenen eller for at forvolde en udstrakt Ødelæggelse, straffes den Skyldige med Tugthuusarbeide ikke under 8 Aar; dog kan Straffen, hvis Nogen ved Ildbranden omkommer, stige til Livsstraf.

§ 281.

Sætter Nogen ellers Ild paa anden Mand's Huus eller Skib, ansees han med Strafarbeide fra 2 til 12 Aar.

Lige Straf er den undergivet, som for at besvige Brandforsikringen eller i anden retsstridig Hensigt sætter Ild paa eget Huus eller Skib eller paa anden Mand's Huus eller Skib efter dennes Begjæring eller med hans Samtykke; dog kan Straffen i visse Tilfælde under formildende Omstændigheder, navnlig hvor Huset er affides beliggende og ikke beboet af Andre, nedsættes til Strafarbeide i 1 Aar.

Til Huus bliver at henhøre ikke blot de gaafte eller tilbeels beboede eller til Beboelse indrettede Bygninger med de dertil hørende Udhuse, men ogsaa Kirker, Møller, Fabriker, Magasinbygninger og alle andre Bygninger, som med dem kunne sættes i Klasse.

§ 282.

Er det paa Skov, Tørvemose, Heide eller Ager, paa Lommer- eller Brændeforraad, Korn- eller Høstakke, paa Hytter eller Skure, eller andre lignende Gjenstande, at Ildspaaføttelsen har fundet Sted, ansees den Skyldige med Strafarbejde indtil 8 Aar, dog at Straffen, hvis Gjenstanden er af sær ringe Betydning, og isvrigt under formildende Omstændigheder, kan nedsættes til Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage.

Har Ildspaaføttelsen fundet Sted under saadanne Omstændigheder, at Gjerningsmanden maatte indsee, at Andres Liv derved udsattes for aabenbar Fare, eller er den skeet for at forvolde saadan Ulykke eller Ødelæggelse, som i § 280 omhandlet, kommer Straffebestemmelsen i samme Paragraf til Anvendelse.

§ 283.

De i §§ 280—282 omhandlede Forbrydelser ansees som fuldbyrdede, saasnart der er opstaaet Ild i den Gjenstand, hvis Antændelse udgjør Forbrydelsen, uden Hensyn til om den har grebet mere eller mindre om sig.

§ 284.

Den, som ved Tilfødsføttelse af almindelig Forsigtighed afstedkommer Ildsvaade, straffes med Fængsel, hvilken Straf dog bortfalder, naar han erstatter Skaden.

Xi og tyvende Kapitel.

Om Handlinger, hvorved Skibbrud, Oversvømmelse eller anden større Ulykke kan forårsages.

§ 285.

Hvo som i den Hensigt at vilblede eller skade Søfarende ødelægger, bortstaffer eller beffadiger Fyrindretning, Sølygte eller andet til de Søfarendes Veiledning anbragt Tegne eller Mærke, slukker Fyr eller Sølygte, anbringer falsk Tegne eller Mærke eller opfylder eller stopper det rette Farvand i Sø eller Strøm, straffes med Strafarbeide, ikke under 4 Aar.

Foretages nogen af de ommeldte Handlinger uden den nævnte Hensigt, men dog med Forsæt, bliver den Skyldige at straffe med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

§ 286.

Forvolder Nogen Skibbrud eller anden Søskade under saadanne Omstændigheder, at Menneskers Liv derved udsættes for aabenbar Fare, straffes han med Tugthuusarbeide ikke under 8 Aar, dog at Straffen, hvis Nogen derved omkommer, kan stige til Livsstraf. Skee det under andre Omstændigheder, bliver en ringere Grad af Strafarbeide at anvende.

§ 287.

Den, som for at bevirke Oversvømmelse ødelægger eller beffadiger Vandledninger eller aabner Kanal, Dæmning, Sluse eller anden saadan Vandbygning, ansees med Strafarbeide indtil 8 Aar, dog at Straffen, hvis betydelig Skade skeer, kan stige høiere, og hvis Nogen derved omkommer, endog til Livsstraf.

Skeer det med Forsæt, men uden den Hensigt at bevirke Oversvømmelse, straffes Gjerningsmanden med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

§ 288.

Den, som forsætlig beskædiger en Jernbane, Transportmidlerne eller Banens øvrige Tilbehør, henlægger eller henkaster Noget paa Banen, forrykker Skinnerne, efterligner Signalerne, uberettiget bringer Damp- eller andre Banevogne i Bevægelse eller iøvrigt foretager Handlinger, hvorved Transporten paa Banen udsættes for Fare, ansees med Strafarbejde indtil 8 Aar, dog at Straffen, hvis betydelig Skade skeer, kan stige høiere, og, hvis Nogen derved omkommer, endog til Livsstraf.

Derfom Handlingen efter sin Beskaffenhed ikke kunde bringe Transporten i nogen virkelig Fare, eller Saadant dog maa ansees at have ligget udenfor Gjerningsmandens Tanke og Hensigt, bliver den Skyldige at straffe med Fængsel eller under særdeles skjærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar, forsaavidt ikke nogen anden Straffebestemmelse maatte medføre høiere Straf.

§ 289.

Foretages nogen af de Handlinger, der omtales i §§ 285—288, af Uagtsomhed, bliver Straf af Fængsel eller Bøder at anvende.

§ 290.

Anvender Nogen giftige eller andre farlige Stoffer til Varer, der ere bestemte til Forhandling eller Benyttelse af Andre, paa en saadan Maade, at Andres Sundhed udsættes for Fare ved Brugen af samme, straffes han, forsaavidt ikke nogen anden Straffebestemmelse maatte medføre høiere Straf, med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder, navnlig naar Nogen derved har taget Skade eller endog er omkommen, med Forbedringshuusarbejde.

Samme Straf er den undergoven, som falder paa Varer, hvortil han veed, at slike Stoffer paa foranstøttede Maade ere benyttede.

Foretages saadanne Handlinger af Uagtsomhed, bliver Straf af Bøder at anvende.

§ 291.

Den, som ved Overtrædelse af de Lovbestemmelser, der ere givne, eller de Forholdsregler, der af Dørrigheden anordnes til Forebyggelse af smitsom Sygdom eller sammes Udbredelse, foranlediger Smitte eller videre Udbredelse af Sygdommen, straffes med Fængsel eller under skjærpnde Omstændigheder med Forbedringshuusarbeide indtil 2 Aar.

§ 292.

Skulde Noget findes forsætlig at udbrede smitsom Syge blandt Huusdyrene, bliver han at ansee med Strafarbeide indtil 8 Aar.

Den, som ved Overtrædelse af de Lovbestemmelser, der ere givne, eller Forholdsregler, der af Dørrigheden anordnes til Forebyggelse af smitsom Sygdoms Udbredelse hos Huusdyrene, giver Anledning til videre Udbredelse af saadan Sygdom, straffes med Fængsel eller Bøder ikke under 20 Rd.

§ 293.

Den, der forsætlig borttager, ødelægger eller beskadiger Broer, Færgeindretninger, Brønde, Vandledninger, Fortøiningsredskaber eller Mærke, Mælværk eller Andet, som er anbragt for at afværge eller advare imod Fare paa Veie, Gade eller andet Sted, hvortil haveS almindelig Afgang, straffes med Fængsel eller Bøder.

Trediede Kapitel.

**Om Ødelæggelse eller Beskadigelse af fremmed Eiendom,
samt om Dyrplageri.**

§ 294.

Den, som forsætlig borttager, ødelægger eller beskadiger offentlige Monumenter eller Ting, som ere bestemte til almindelig Nytte, saasom Træplantning, Hejn, Lygter til Gaders og Veies Belysning, Veiviser eller Milepæl, straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 295.

Den, som forsætlig enten beskadiger en elektrisk Telegraf eller de til samme hørende Apparater eller iøvrigt foretager nogen Handling, hvorved Telegrafledningen afbrydes eller svækkes, eller Apparaternes Afbenyttelse forhindres, straffes med Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder, dog ikke under 50 Rd., forsaavidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medfører høiere Straf.

Sker det af Uagtsomhed, anvendes Bøder indtil 100 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 1 Maaned; dog kan Straffen bortfalde, hvis Gjerningsmanden uopholdelig anmelder det Skete for den nærmeste Politiovrighed eller en af de ved Wei- eller Telegrafvæsenet ansatte Embedsmænd eller Betjente.

§ 296.

Ødelægger eller beskadiger Nogen ellers forsætlig fremmed Eiendom, bliver han, forsaavidt Forholdet ikke falder ind under strengere Straffebestemmelser, at straffe med Bøder eller Fængsel. Offentlig Baatale finder kun Sted, naar Handlingen har medført Forstyrrelse af den offentlige Fred eller været forbunden med Overtrædelse af Politiforskrifter.

§ 297.

Hvo som gjør sig skyldig i raar Mishandling eller anden grusom og oprørende Behandling af Dyr, navnlig af Huusdyr, bliver at straffe med Bøder indtil 200 Rd. eller med simpelt Fængsel indtil 4 Maaneder.

Et og tredivte Kapitel.

Om Baatalen af Forbrydelser, Forebyggelsestvang,
Skadeserstatning m. v.

§ 298.

De i denne Lov omhandlede Forbrydelser ere, forsaavidt ikke anderledes særligt er bestemt, Gjenstand for offentlig Baatale.

§ 299.

Undsiger Nogen en Anden, eller truer ham med Brand eller anden Ulykke, bliver det, forsaavidt saadan Undsigelse eller Trusel ikke gaaer ind under nogen af de i denne Lov indeholdte Straffebestemmelser, efter den Paa-gjældendes Begjæring ifølge Dvirighedens Foranstaltning af Domstolene at afgjøre, om den Undsigende i den Anledning skal stille Sikkerhed og da hvilken, eller i Mangel deraf hensættes i Baretægtsfængsel paa det Offentliges Bekostning. Er Nogen saaledes dømt til at stille Sikkerhed, og han senere mener at burde fritages derfor paa Grund af forandrede Forhold, bliver Spørgsmaalet herom under en offentlig Sag at afgjøre af den samme Domstol, forsaavidt ikke den Undsagte for Tveden erklærer sig enig i, at Sikkerhedsstillelsen opgives.

§ 300.

Enhver, der har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, er pligtig at tilsvare den Skadelidende Erstatning.

§ 301.

Foruden den Erstatning for Helbredelsesudgifter og for Næringstab, som den, der forsætlig eller af Mangel paa tilbørlig Agtsomhed har tilføiet en Anden en Legemsbeskadigelse, er pligtig at udrede til denne, vil den Skyldige derhos kunne dømmes til at betale den Skadelidende en af Retten fastsat Godtgjørelse for de Lidelser, som ere ham paaførte, saavel som for den Ulempe, Lyde og Vanfør, der maatte flyde af den ham tilføiede Skade.

§ 302.

Ligeledes vil den, som paa en strafbar Maade har forvoldt en Andens Død, kunne tilpligtes, paa berom steet Begjæring, at give den Afdødes Ugtefælle eller Børn Erstatning for Tabet af deres Forsørger, fastsat enten til en bestemt Sum engang for alle eller til fortløbende Underholdningsbidrag for et vist Tidsrum.

§ 303.

Uligemaade vil den, der har gjort sig skyldig i Uereformnærmelse eller i en af de i denne Lovs Kap. 16 §§ 166—175, jfr. 176, omhandlede Forbrydelser, efter Omstændighederne kunne tilpligtes at betale en passende Godtgjørelse til den Fornærmede for den derved bevirkede Udelæggelse eller Forstyrrelse af dennes Stilling og Forhold.

§ 304.

Den, som øver Vold mod sine Forældre eller Slægtninge i opstigende Linie, forbryder sin Arveret efter den, mod hvem han saaledes har forbrudt sig, medmindre den Paagjældende udtrykkelig erklærer det for sin Villie, at Arveforholdet ikke bestemindre skal forblive uforandret.

Findes Noget at have gjort sig skyldig i de i denne Lovs Kap. 21 §§ 215 og 216 ommeldte grove Fornærmelser med saadanne Slægtninge, vil han ligeledes, naar derom nedlægges Paastand, være at dømmes til at have sin Arveret efter den Paagjældende forbrudt.

I begge Tilfælde kan dog den forbrudte Arveret i det Hele eller for en Deel senere tilbagegives den Skyldige ved en testamentarisk Bestemmelse.

To og tredivte Kapitel.

Om Lovens Ikrafttræden, Overgangsbestemmelser, samt om Ophævelse af ældre Bestemmelser.

§ 305.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1866.

§ 306.

Er en Forbrydelse vel begaaet, men Sagen desangaaende ikke endelig paa kjendt inden den i § 305 nævnte Tid, bliver Straffen at fastsætte efter nærværende Lov, forsaavidt den derefter vil blive mildere end efter den ældre Lovgivning.

§ 307.

Den, som efter tidligere at være dømt til Straf efter den ældre Lovgivning for en Forbrydelse, for hvilken der i nærværende Lov i Gjentagelses-tilsælde er foreskrevet forhøiet Straf, igjen findes skyldig i lige Forbrydelse, bliver at ansee, som om den tidligere Dom havde været affagt efter nærværende Lov.

§ 308.

Fra den i § 305 nævnte Tid bortfalde, forsaavidt det ikke allerede tidligere er steet, følgende Bestemmelser i Kong Christian V's danske Lov, nemlig:

af 1ste Bog Kap. 4 Art. 6, Kap. 5 Art. 3, Kap. 8 Art. 7 og 8, Kap. 9 Art. 11, Kap. 13 Art. 9 og 10, Kap. 14 Art. 1, Kap. 19 Art. 3 og 6, Kap. 21 Art. 17, Kap. 23 Art. 1, Kap. 24 Art. 4—7, 10—16, 29, 48—50, Kap. 25 Art. 29;

af 2den Bog Kap. 10 Art. 4, forsaavidt Selvmordere angaaer;

af 3die Bog Kap. 1 Art. 6, Kap. 10 Art. 4, Kap. 16 Art. 7, 9 § 8 og 16 § 9, Kap. 20 Art. 3;

af 4de Bog Kap. 3 Art. 2;

af 5te Bog Kap. 2 Art. 87 og 89, Kap. 3 Art. 11, Kap. 7 Art. 15, Kap. 8 Art. 3 og 4, Kap. 9 Art. 2 og 5;

af 6te Bog Kap. 1 Art. 1 og 3—13, Kap. 4—9, Kap. 10 Art. 1, Kap. 11, Kap. 12 Art. 1—7, 9 og 10, Kap. 13 Art. 1, 6—18, 22—30, Kap. 14 Art. 1—6 og 8—19, Kap. 15 Art. 1—8, 13—22, Kap. 16, Kap. 17 Art. 3, 12, 20—30 og 32—41, Kap. 18, Kap. 19 Art. 1—5, Kap. 20 Art. 1—3, Kap. 21 og 22;

samt for Færøernes Bedkommende følgende Bestemmelser i Kong Christian den V's norske Lov, nemlig:

- af 1ste Bog Kap. 4 Art. 6, Kap. 5 Art. 3, Kap. 8 Art. 8, Kap. 9 Art. 11, Kap. 13 Art. 10 og 11, Kap. 14 Art. 1, Kap. 17 Art. 3 og 6, Kap. 19 Art. 17, Kap. 21 Art. 1, Kap. 22 Art. 4—7, 10—16, 31, 50—52, Kap. 23 Art. 32;
- af 2den Bog Kap. 10 Art. 4, forsaavidt Selvmordere angaaer;
- af 3die Bog Kap. 1 Art. 6, Kap. 10 Art. 4, Kap. 11 Art. 8, Kap. 18 Art. 7, 9 § 8 og 16 § 9, Kap. 22 Art. 3;
- af 4de Bog Kap. 3 Art. 2;
- af 5te Bog Kap. 2 Art. 87 og 89, Kap. 3 Art. 26, Kap. 7 Art. 15, Kap. 8 Art. 3 og 4, Kap. 9 Art. 2 og 9;
- af 6te Bog Kap. 1 Art. 1 og 3—13, Kap. 4—9, Kap. 10 Art. 1, Kap. 11, Kap. 12 Art. 1—7, 9 og 10, Kap. 13 Art. 1, 6—18, 22—31, Kap. 14 Art. 1—5 og 7—19, Kap. 15 Art. 1—9 og 14—23, Kap. 16, Kap. 17 Art. 3, 12, 20—31 og 33—43, Kap. 18, Kap. 19 Art. 1, 2, 4—8, Kap. 20 Art. 1—3, Kap. 21 og 22.

Fremdeles Straffebestemmelserne i følgende Artikler af Kong Christian V's danske Lov, nemlig:

- i 1ste Bogs Kap. 1 Art. 1, 5 og 6, Kap. 5 Art. 9, Kap. 8 Art. 4, 5 og 10 Slutningen, Kap. 13 Art. 11 og 20, Kap. 19 Art. 5 og 9, Kap. 23 Art. 6, Kap. 24 Art. 9, 35, 43 og 55, Kap. 26 Art. 1;
- i 2den Bogs Kap. 3 Art. 8, Kap. 5 Art. 20, Kap. 9 Art. 26, Kap. 17 Art. 22;
- i 3die Bogs Kap. 1 Art. 2, Kap. 4 Art. 6, Kap. 16 Art. 9 § 7 og 16 § 2;
- i 4de Bogs Kap. 2 Art. 13, Kap. 4 Art. 4 og 5, Kap. 5 Art. 3, Kap. 6 Art. 6;
- i 5te Bogs Kap. 2 Art. 78, Kap. 3 Art. 34 og 37, Kap. 8 Art. 12, Kap. 11 Art. 7;
- i 6te Bogs Kap. 13 Art. 2 og 3, Kap. 14 Art. 7, Kap. 15 Art. 9, 10 og 12, Kap. 17 Art. 11 og 15;

samt for Færvernes Vedkommende Straffebestemmelserne i følgende Artikler af fornævnte Konges norske Lov, nemlig:

i 1ste Bogs Kap. 1 Art. 1, 5 og 6, Kap. 5 Art. 9, Kap. 8 Art. 4, 5, 7 og 10 Slutningen, Kap. 13 Art. 12 og 21, Kap. 17 Art. 5 og 9, Kap. 21 Art. 6, Kap. 22 Art. 9, 37, 45 og 57, Kap. 24 Art. 1;

i 2den Bogs Kap. 3 Art. 8, Kap. 5 Art. 19, Kap. 9 Art. 26, Kap. 17 Art. 22;

i 3die Bogs Kap. 1 Art. 2, Kap. 4 Art. 6, Kap. 12 Art. 24, forsaavidt angaaer Fattiges Flytning til gode Marker og deres derved bevirkede Død, Kap. 18 Art. 9 § 7 og 16 § 2;

i 4de Bogs Kap. 2 Art. 13, Kap. 4 Art. 4 og 5, Kap. 5 Art. 3, Kap. 6 Art. 6;

i 5te Bogs Kap. 2 Art. 79, Kap. 3 Art. 45 og 48, Kap. 8 Art. 15, Kap. 11 Art. 8, 18 og 19;

i 6te Bogs Kap. 13 Art. 2 og 3, Kap. 14 Art. 6, Kap. 15 Art. 10, 11 og 13, Kap. 17 Art. 11.

§ 309.

Endvidere bortfalde, fra den i § 305 nævnte Tid, af Lovbestemmelser, der ere yngre end Kong Christian V's danske og norske Lov og ikke tidligere ere hævede, følgende:

Fr. af 6. Febr. 1694 om Overlast og Drab at hindre og afværge,

— af 31. Aug. 1695 om Skudsmaal og Røfter for Ægteffab,

— af 21. Sept. 1695 om dem, som lade de for Mord og Drab anholdte Personer af deres Arrest undkomme,

— af 16. Oktbr. 1697 om grove Morderes Straf,

Forbud af 23. Oktbr. 1700 paa Ekjænk og Gave at give og modtage,

Pl. af 20. September 1709 ang. Henlæggelse af spæde Børn paa Gaderne i Kjøbenhavn,

Patent af 21. Mai 1726 om danske Undersaatter, som staae i fremmed Krigs-tjeneste,

Fr. af 23. Decbr. 1735 om temere litigantes m. m. §§ 4 og 5,

- Fr. af 9. Aug. 1737 om Delinkventers Henrettelse og Begravelse,
 — af 27. Januar 1738 om skjærpet Straf for grove Mordere,
 — af 17. Marts 1741 om Udfordringer og Dueller,
 — af 9. Juli 1745 om Informatorer, som besvangre deres kvindelige Elever,
 — af 2. Sept. 1745 om Leiermaal begaaet af og med Ukenfirmerede,
 — af 7. Febr. 1749, hvorved ovennævnte Fr. af 16. Oktbr. 1697 yderligere
 forklæres,
 — af 19. Marts 1751 ang. Straf for Lysagtighed,
 — af 19. November 1751 om Ragsstrøgne og Brændemærkede,
 — af 1. Febr. 1757 om Misbrug af Brændeviinsdrik § 7,
 Reskript for Færøerne af 19de August 1757 om Modifikation i foransførte
 Forordning af 2den September 1745,
 Pl. af 31. Oktbr. 1766 om skjødesløs Dugang med 3ld § 4,
 Fr. af 18. Decbr. 1767 om Straf for Delinkventer, som for at miste Livet
 ombringe Andre,
 — af 14. Sept. 1774 om Landmilitisen § 11,
 Skovforordn. af 18. April 1781 §§ 25—30, 33, 34, 36, 40 og 50,
 Fr. af 20. Juni 1788 om Stavnbaandets Løsning § 18,
 — af 21. Oktbr. 1791 om Henrettelse med Døe,
 Veiforordn. af 13. Decbr. 1793 §§ 92 og 93,
 Fr. af 31. Jan. 1794 om det formeentlig Vanærende i at trække Huden af
 Kreature § 3,
 Soldfrd. af 1. Febr. 1797 §§ 91, 92 og 392,
 Fr. af 21. Marts 1800 om Haandværkslængene i Kbhavn, § 11 Nr. 6,
 Pl. af 15. Juli 1801 om Besskadigelse af Skibsfertøiningsringe m. v.,
 Søndrullerings-Forordn. af 8de Januar 1802 §§ 35, og 57 e og 80,
 Pl. af 19. April 1805 om Udlændinge, som hændømmes til offentligt Arbejde,
 Reglement af 21. Novbr. 1810 om Jordmodervæsenet § 41,
 Sportelreglement af 22. Marts 1814 §§ 161—163,
 Pl. 21. Juli 1815 om Pasgebyrer §§ 6—8,
 Fr. af 12. Juni 1816 om Straffen af Fængsel paa Vand og Brød,

- Fr. af 11. Marts 1818 om Fanger, der undvige af Straffeanstalterne m. v. §§ 4 og 5,
 — af 9. Juni 1819 om ulovlig Hverving,
 — af 4. August 1819 om Forpligtelsen til at frelse Skindøde m. v. § 4,
 Pl. af 6. Oktbr. 1819 om Overtrædelser med Hensyn til Quarantainevæsenet,
 Fr. af 15. Decbr. 1820 om Anføgningers og Klagers Forfattelse og Indsendelse §§ 4—7,
 — af 24. Septbr. 1824 om Straffen af Boeslods Forbrydelse m. v.,
 — af 20. April 1825 om Straffen for Sørvæveri §§ 1 og 2,
 — af 30. Marts 1827 om Landsforviisningsstraffens Ophævelse med Undtagelse af Slutningen af § 2 samt § 9,
 Pl. af 20. Decbr. 1827 om Oprettelse af et Svinbrulleringsfond § 6,
 Fr. af 4. Oktober 1833 om de Forbrydelser, hvorved Andre angribes paa Legeme og Frihed,
 — af 16. Novbr. 1836 om Bøders Afsoning §§ 1, 2 og 3, forsaavidt angaaer Bøder, der idømmes efter nærværende Lov,
 — af 28. Decbr. 1836 om Strandinger § 37 Nr. IV, VIII, og IX,
 — af 11. April 1840 om Straffen for Tyveri, Bedrageri m. v.,
 — af 15. April 1840 om Straffen for Meened, med Undtagelse af § 14,
 Pl. af 23. Mai 1840 om Straffen af Fængsel paa Band og Brød,
 — af f. D. om Appellen i kriminelle Sager § 3,
 Fr. af 8. Juli 1840 om Kasse- og Regnskabsvæsenet i Alm. §§ 21, 24 sidste Stykke, 27, 30 3die, 4de og 5te Punktum,
 — af 26. Marts 1841 om Straffen for Brandstiftelse,
 Pl. 24. September 1841 om Besiddelsen af stjaalne Koster,
 Fr. af 5. Mai 1847 om Straf for Beskadigelse af Jernbaner m. v. §§ 1—5 samt 10 2det og 3die Stykke,
 Lov af 3. Jan. 1851 om Pressens Brug §§ 5—10 samt 12,
 Lov af 29. Decbr. 1853 om Straf for Beskadigelse af elektriske Telegrafer §§ 1 og 2,
 — af 21. Jan. 1857 om Straf for Dyrplageri,

- Lov af f. D., hvorved fornævnte Lov af 29. Decbr. 1853 udvides til at gjælde om de for Kommunerens eller Privates Regning anlagte elektriske Telegrafer,
 — af 30. Novbr. 1857 om Straf af Forbedringshuusarbejde,
 — af 9. Decbr. 1861 om samme Straf for Kvinder.

§ 310.

Fremdeles ophæves, forsaavidt de endnu ere gjældende, de Straffebestemmelser, der indeholdes i følgende Lovbud:

- Fr. af 1. Aug. 1707 om Examina og Bokation til Prædike-Embedet § 6,
 Mandat af 24. Decbr. 1710 om fgl. Ordrens Efterlevelse,
 Pl. af 6. Febr. 1722 om Biin- og Værtshuse,
 Skovforordn. af 26. Jan. 1733 §§ 1, 31 og 32,
 Fr. af 5. Marts 1734 om Besvangrelse og det deraf paaftaaende Ægtefælle § 7,
 — af 7. Febr. 1738 om Bantebøger §§ 9 og 11,
 — af 31. Juli 1739 om de fgl. Betjente § 1,
 Brandforordn. af 24. Jan. 1761 VI § 1 Nr. 2,
 Fr. af 19. Sept. 1766 ang. den papistiske Religion § 1,
 Høiesterets=Instrux af 7. Decbr. 1771 § 13,
 Fr. af 31. Aug. 1774 om Umyndiges Midler,
 Pl. af 27. Novbr. 1775 om Værtshuusholdere m. v. i Kbhavn § 9,
 Skovforordn. af 18. April 1781 § 39, de to sidste Punktummer, og § 51,
 Pl. af 7. Marts 1787 om islandste Søpasse § 7, forsaavidt angaaer Straffen for Undladelse af at angive de der omhandlede Forseelser,
 Fr. af 29. Oktbr. 1794 om Hegn § 22, forsaavidt angaaer Straffen for at bortstjæle Hegn,
 — af 3. Juni 1796 om Rettens Pleie § 26,
 Spindrullerings=Forordn. af 8. Jan. 1802 § 52,
 Brandforordn. af 1. Novbr. 1805 § 18,
 Fr. af 7. Novbr. 1809 om de lærde Skoler § 69,
 Pl. af 12. Juni 1827 ang. nærmere Bestemmelse af L. 6—13—3,

Fr. af 27. Marts 1831 om Lodsævæsenet § 31 2det og 3die Punktum,
 — af 8. Juli 1840 om Kasse- og Regnskabsævæsenet i Alm. §§ 20 og 31,
 Pl. af 10de April 1841, angaaende Kundgjørelse af Dørligheds-Resolutioner,
 hvorved en ellers myndig Person sættes i Umyndighedstilstand, samt af
 Ophubs- og Fallit-Erklæringer, § 4.

§ 311.

Endelig træder ud af Kraft, fra den i § 305 nævnte Tid, hvad der
 iøvrigt i de hidtil gjældende Love og Anordninger maatte være stridende imod
 Indholdet af nærværende Lov.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet i Vor Residentsstad Kjøbenhavn den 10de Februar 1866.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

